

MARTTI LUTHER

Odota Herra

Kuinka monesti kertaantuukaan psalmeissa tämä sana: "Odota Herra, ole luja ja vahva olkoon sinun sydämesi. Odota Herra." (Ps. 27:14) "Rakastakaa Herra, kaikki hänen hurskaansa. Herra varjelee uskolliset, mutta ylpeileville hän kostaa monin kerroin. Olkaa lujat ja olkoon teidän sydämenne rohkea, te kaikki, jotka Herra odotatte" (Ps. 31:24s). Kaiken tämän me tiedämme ja joka päivä sitä esitetään meille; siltikään emme sitä usko emmekä noudata Jumalaa, kun hän kutsuu meitä tunnustamaan sanaansa luvaten meille apunsa ja pelastuksen. Eikä suinkaan ole niin kuin kuvittelemme, että Jumala ilahtuu epävarmuudestamme ja uskon puutteesta. Päinvastoin, se on eräs kaikista synneistä pahimpia, joka tulee tuomitseman maailman ja epäuskoiset. Voidaanhan synnin suuruus arvioida sen perusteella, kuinka suuri on lupaus, vala ja Jumalan sen vakuudeksi antama panti ja hänen kirouksensa.

Jos siis joku on saanut vaikka pisan verran tai kipinäkin tuosta hengellisestä luottamuksesta, hän tietääköön, että se on Jumalan lahja ja hänen erityinen siunauksensa. Mutta jos lujasti ja epäoimättä suostuisimme näihin lupauksiin, meille annettaisiin paljon suurempi väkevyys kuin että mei-

dän tarvitsisi pelätä maailmaa tai Perkelettä tai mitään helvetin portteja.

Siitä syystä näihin kannustetaankin tavallista useammin, jotta me kohen-tuisimme ja alkaisimme viimeinkin tätä opetella ainakin aakkosia opet-televien penkillä. Tohtoreiksi ja rab-beiksi emme tässä viisaudessa milloin-kaan pääse, kunpa sentään olisimme Kristuksen opetuslapsia. Sitten on kysymys myös siitä, että pitäisimme mie-lessämme sen, että Pyhä Raamattu opettaa meille muista ja verrattomasti korkeammista asioista kuin viisau-s-tieteen filosofiset kirjat. Nehän eivät mitään tiedä Jumalan suunnattomasta laupeudesta ja totuudesta. Ne eivät ta-jua sen synnin suuruutta, jolla kaikki ihmiset syyttävät Jumalaa valheesta. Hehän eivät tiedä mitään lupauksista, jotka olemme Jumalan armosta saaneet.

Nämä valaa koskevat sanat on meidän siis tarkoin laskettava sydämellemme. Jumala muistuttaa meitä kuin lempeä isä, ravistelee meitä ja yllyttää kaikin mahdollisin keinoin: lupaa, vannoo, pane pantiksi kiroten itsensä-kin, jos niin voi sanoa, tehden kaiken tämän vain sitä varten, että uskoisimme.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24. Hämeenlinna 2005. Suomennos Heikki Koskeniemi. s. 314-315.

Juhli jouluna Jumalan Pojan syntymistä pelastajaksesi

Jouluna kristikunta keskittyy juhlimaan Kristuksen syntymää. Syy juhlaan on suuri. Muistammehan sitä, että Jumalan Poika syntyi pelastajaksi meille syntisille.

Kristuksen syntymä on aivan ainutkertainen tapahtuma koko maailman historiassa. Jumala tuli ihmiseksi. Korkeintaan ihmisviisaus ei voi saada sitä aikaan. Ihminen ei voi saada edes toista ihmistä syntymään, vaan siihen tarvitaan Jumalan luomisteko. Vielä suurempana ihmeenä pidämme syystäkin sitä, että Jeesuksen syntymässä Jumala tuli ihmiseksi. Jouluna saamme kiittää tästä ihmeestä Jumalan sanaa muistaen: “Tämä kaikki on tapahtunut, että kävisi toteen, minkä Herra on puhunut profeetan kautta, joka sanoo: ‘Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle on annettava nimi Immanuel’, mikä käännettynä on: Jumala meidän kanssamme’.” (Matt. 1:22,23)

Jumala lähetti Poikansa pelastamaan meidät syntiset. Tämän on kristillinen kirkko aina nimenomaisesti lausunut Nikean uskontunnustuksessa. Siinä sanotaan Kristuksesta: “Meidän ihmisten täh-

den ja meidän autuutemme tähden astui alas taivaista ja otti miehuuden Pyhän Hengen kautta neitsyt Mariassa ja tuli ihmiseksi.” Nämä sanat johdattavat meidät vakavien totuuksien äärelle. Meillä ei ole mitään keinoa omin voimin päästä autuuteen. Syntimme estävät sen. Meidän maallinen syntymämme vaikuttaa vain joitakin vuosikymmeniä ja sitten kuolemme. Ilman Vapahtajaa joutuisimme iankaikkiseen kadotukseen. Meidän autuutemme, pelastumisemme iankaikkiseen elämään vaati sen, että Jumalan Poika tuli ihmiseksi. Hän syntyi vailla syntiä ja täytti elämässään täydellisesti Jumalan käskyt. Hän otti päällensä syntivelkamme ja kärsittyään kuoleman nousi kuolleista voittajana. Tämä on tapahtunut, ei jonkinlaiseksi maallisen tunnelman nostattamiseksi vaan meidän autuudeksemme. Juhlikaamme siis joulua samalla mielellä kuin Maria, joka sanoi: “Minun sieluni suuresti ylistää Herraa, ja minun henkeni riemuitsee Jumalasta, vapahtajastani; ... Sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria, ja hänen nimensä on pyhä, ja hänen laupeutensa pysyy polvesta polveen niille, jotka häntä pelkäävät.” (Luuk. 1:46,47,49,50)

Kristuksen ihmiseksi tuloa juhliessa on syytä tehdä ero ainakin kahteen suuntaan. On tarpeen hylätä sellainen juhlinta, jossa huomio kiintyy vain ulkonaisiin tapoihin eikä itse asiaan. Juhla-ajat antavat tilaisuuden ja vapaapäivien myötä myös usein aikaa Jumalan sanan tutkimiseen ja itse juhlan aiheeseen paneutumiseen. Tämä koituu uskon vahvistukseksi ja autuudeksi.

On myös tarpeen teroittaa mieliin sitä, että meille on syntynyt yksi ainoa Vapahtaja pelastajaksemme. Roomalaiskatolisuuden kasvattaessa vaikutustaan on oikeasta joulun juhlinnasta tehtävä myös se johtopäätös, että kukaan ihminen ei ole Vapahtajamme tai hänen sijaisensa. Näin ollen kun tunnustamme Kristuksen ihmiseksi tulleeeksi Vapahtajaksemme, samalla hylkäämme opetuksen siitä, että paavi olisi asetettu hänen sijaisekseen.

Olkoon siis meillä jouluna oikea Jumalan sanan ja syntien anteeksiantamuksen juhla. Juhlan aiheetta sydämiimme teroittavat mm. vanhan jouluvirren sanat: “Ainut Poika Jumalan / Tuli tänne vaivahan, / Synnittä on syntynyt, / Syntein tähden kärsinyt. Jumala ja ihminen / Auttajamme armoinen, / Rauhan omppi rakkahan / Tuonut luota Jumalan.” (Vk 1938 12:3,4)

Joulun suuri sanoma

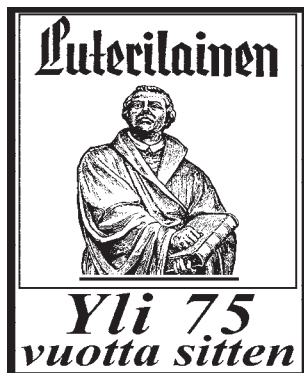
***Kristuksen syntymän alhai-
suus ja hänen työnsä korkea
tarkoitus***

(Katkelma prof. C.F.W.Waltherin
joulusaarnasta, Ev. Postille s. 29)

Kun viisas mies käyttää työssään suuria ja moninaisia työvälineitä, paljon työntekijöitä ja uhraa työhönsä paljon varoja, niin on hänen tarkoitukse-
naan tehdä jotakin suurta ja saavuttaa suuri tulos. Mutta kuka on Jumalaa viisaampi? Ja mikä voi olla suurempi välikappale ja uhri kuin se, että hän lähettää ainokaisen Poikansa maailmaan ja antaa hänen tulla lihaksi!

Ja mikä on Jumalan tarkoitus, kun hän näin tekee? Jumalan tarkoitus on ensinnäkin se, että hänelle tulisi kunnia taivaassa, ja toiseksi, että kaikille ihmisille tulisi rauha ja Jumalan mielisuosio maan päällä eli toisin sanoen: kaikkien ihmisten pelastus ja iankaikinen autuus. Sillä näin laulaa koko taivaallisten sotajoukkojen lauma seimen yllä: *”Kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa ja maan päällä rauha ihmisten kesken, joihin hänellä on mielisuosio!”*

Eikö sitten tämä jumalallisen valtaistuimen palvelijain ylistyslau olekaan totta? Oi, kyllä se on totta! Kun Jumala antoi ainokaisen Poikansa tulla ihmiseksi, on hän sen kautta avannut kaikille ihmisille jumalallisen isän-

(Luterilainen nro 11-12 /1929)

sydämensä sisimmän sopen. Sen kautta on hän myös ilmoittanut olevansa, jollaista ei aikaisemmin kukaan luotu voinut aavistaakaan olevaksi, olevansa itse rakkaus, joka kaikki täyttää hehkullaan, kuten ääretön tulenkuumuus, ja joka kiittää läpi taivaan ja maan kuin rannaton, kaikkialle ulottuva, kaikkipeittävä ja kaikki syliinsä sulkeva meri. Kyllä maailmakin – nähdessään nuo jumalalliset rakkaudenkipinät, jotka kimmeltävät näkyvässä luomakunnassa – huudahtaa tyhjästä, kylmästä sydäimestään: Jumala on rakkaus! Mutta se ei tiedä, mitä se puhuu, sillä se ei usko sitä ihmettä, jonka kautta Jumala on ilmoittanut rakkautensa tosi suuruuden. Se ei usko, että Jumala on tullut ihmiseksi, jossa ei pala vain joitakin tuon jumalallisen rakkauden kipinöitä tai liekkejä, vaan jossa säteilee sen koko heleä aurinko. Mutta keran katsahtivat taivaat riemulla tähän Jumalan Ilmoitukseen maan päällä ja kaikkien uskovien sielut katsovat aina häneen palavin sydämin – ja katso! – kaikkien enkelien ja ylienkelien ja kaikkien kerubien ja serafien ja kaikkien taivaallisten valtaistuinten ja herra-

uksien ja hallitusten täytyy tulla laulamaan ihmiseksi tulleelle Jumalan rakkaudelle tätä suurta ylistysvirttä: *“Kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa!”* Ja kaikki uskovat täällä ja kaikki autuaat siellä yhtyvät siihen virteen ja tulevat kerran yhdessä kuorossa laulamaan ylistysvirttä Jumalan Armolle iankaikkisesta iankaikkiseen.

Mutta kuinka me ihmiset, joitten silmät ovat niin himmeät havaitsemaan ihmiseksitulleen Kristuksen jumalallista kirkautta, voimme ja mistä syystä meidän täytyykin jo täällä maan päällä yhtyä tuohon virteen? Sentähden, että tämä rakkauden ihme on meille kaikkein tärkein, sillä se tarkoittaa juuri sitä, että kaikki ihmiset saisivat oman-tunnonrauhan maan päällä ja iankaikkisen Jumalan mieluosion, se on: pelastuksen ja iankaikkisen autuuden. Juuri se alaisuus ja kurjuus, jonka alaisena Jumalan Poika tulee tänne maailmaan, on meidän syntiemme syytä ja kurjuutta, jonka hän silloin otti päälleen. Hänen hartioillaan se nyt on, mutta meiltä se on otettu pois ja on oleva ja pysyvä poisotettuna iankaikkisesti. Sen kautta, että Jumalan Poika asettuu seimeen, hankkii hän meille jumalallisen vanhurskauden loistavan puvun. Sen kautta, että Jumalan Poika tulee ihmislapseksi, tulemme me hänen veljikseen ja sisarikseen ja siten myös hänen taivaallisen Isänsä lapsiksi. Se, että Kuninkaan Poika tulee ihmisperheen jäseneksi, tuottaa sille sellaisen aateluuden, jota ei edes enkeleilläkään ole – ihmiset ovat sen kautta jumalallisia, ovat kuninkaallista sukua. Se, että Jumalan Poika tulee alas taivaasta ja ilmestyy maan päälle maan kansalaisena, tekee tästä ihmisten pie-

nestä asuma-alasta koko näkyvän luomakunnan loistavan keskuksen, Jumalan lempipaikan, johon hän sanomatomalla rakkaudella ja mieluosiolla katsohtaa. Niin, tämän kautta tulee maasta sellainen paikka, joka on taivaan rajojen sisällä ja jota ei enää erota taivaasta mikään väliseinä, niin että nyt enkelit voivat laskeutua sinne alas ja taas kohota taivaaseen. Lyhyesti: kun Jumalan Poika on itsensä niin syväälle alentanut, kohottaa hän meidät tomustamme ja nostaa meidät aina Jumalan kirkkauden istuimelle asti.

Eikä tämä kuulu vain jollekulle ihmiselle. Ei suinkaan! Sillä jos kaikki ihmiset olisivat olleet paimenten kanssa kedolla, olisi enkeli sanonut kaikille ihmisille, meillekin, minulle ja sinulle, kuka lienetkin: *“Älkää peljätkö; katso minä ilmoitan teille suuren ilon”* – sillä hän jatkoi: *“joka on tuleva kaikelle kansalle”*. Juuri sentähden täytyi Jeesuksen syntyä pimeässä tallissa eikä ihmisasunnossa, ettei kukaan voisi sanoa, että hän on vain määrätynlaisille ihmisille syntynyt, vaan että päinvastoin jokainen voisi nähdä, että heillä kaikilla on sama oikeus Jeesukseen.

Jos Jumala vain olisi sanonut, että kaikille ihmisille on pelastus valmistettu, niin saattaisi yhä vielä joku epäillä, olisiko Jumala häntäkin tarkoittanut, mutta nyt, *kun Jumalan Poika on tullut ihmiseksi*, täytyy jokaisen, joka vain on ihminen, sanoa: Jumalan Poika on myös minun veljeni, Jumala on minullekin suosiollinen, Jumalan on täytynyt myös minuunkin nähden leppyä, Jumalan täytyy olla minullekin armollinen – sekin täytyy olla Jumalan tahto, että minäkin uskoisin, että hän on minun Isäni ja minä hänen rakas lapsensa.

Oi, kaikkein autuaallisin syntymä! Kuten näkyvä aurinko päivittäin kaikkien ihmisten kohdalla nousee ja laskee, niin pahain kuin hyvinkin, niin lapsen kuin vanhuksen, niin köyhäin kuin rikkaitten, niin kerjäläisen kuin kuninkaankin kohdalla, niin on *tänään* Kristuksen syntymän kautta Betlehemiissä kaikkien ihmisten kohdalla noussut pelastuksen, armon ja autuuden iankaikkinen aurinko. Mutta se ei koskaan – ei milloinkaan laske! Kuten syntiemme kohdalla sanomme: tässä ei ole mitään eroitusta, kaikki ovat *syntisiä* ilman poikkeusta, niin on myös tämän auringon kohdalla sanottava: tässä ei ole mitään eroitusta, kaikki ovat *lunastettuja*, kaikki armahdettuja, kaikki autuaaksitehtyjä – eikä ole yhtään poikkeusta. Tämän lapsen syntymä on tuonut pelastuksen kaikille, miljoonille ja taas miljoonille, jotka ovat eläneet kuusituhatta vuotta aina viimeksisyntyvään ihmiseen saakka maailman lopulla.

Eikö tämä ole ilonaihe? Eikö se ole iloa meille vaivaisille syntisille? Eikö se ole iloa ilon lisäksi, yltäkylläistä riemua? – Oi, rakas kanssalunastettu veli ja sisar, älä enää sano: Kuinka voisintulla Jumalan luo? Katso, Jumalahan on tullut sinun luoksesi ja sentähden olet sinäkin nyt hänen luonaan; usko vain ja sinä saat sitä kokea. Älä sano: Miten pääsisin synneistäni? Katso, ne ovat jo poisotetut: Betlehemin lapsi on ne päälle ottanut ja siirtänyt ne pois Jumalan edestä; usko vain ja sinä saat sitä kokea. Älä sano: Miten mahtaa Jumala minuun suhtautua? Katso, jo Betlehemiissä on Jumala antanut sinulle tähän vastauksen: siellä on hän antanut sinulle todistuksen siitä, että hän sinua rakastaa. Tästä todistuksesta enkelit riemuitsevat ja helvetti vapisee, sillä Betlehemiissä on hän jo lahjoittanut sinulle parasta ja rakkainta, mitä hänellä on: oman sydämensä kalleimman aarteen, ainosyntyisen rakkaimman Poikansa!

Oi, että kaikki, jotka ovat tätä välinpitämättöminä katselleet tai sitä halveksineet, vihdoin tänään siihen uskoisivat! Kuinka he olisivatkaan autuaita! Sillä vaikkapa tuhannet, vaikkapa miljoonat ovat tätä iankaikkisen rakkautta vuotta halveksineet, pulppuaa tästä vapaan armon ja autuuden lähteestä yhäti sama mahtava armonvirta ja yhä vieläkin Jumala – silmät luotuina Betlehemiin – lausuu meille taivaasta näin: “Joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon lahjaksi elämän vettä”. Oi tulkaa siis – tulkaa ja kanssani huoatkaa näin:

Oi, anna mun Sinuhun uskoa varmaan ja näin Sinust’ iloita lapsena taivaan!

Suuri joukko taivaallista sotaväkeä

Enkeleistä

Jouluevankeliumista luumme: “Heidän (paimenten) edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. Mutta enkeli sanoi heille: “Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimesä makaamassa.” Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: “Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!” (Luuk.2:9-14) Enkeli ilmoitti paimenille Vapahtajan syntyneen. Hän myös kertoi tarkoin asian luonteesta. Oli koittanut ilo kaikelle kansalle. Suuri joukko taivaallista sotaväkeä julisti Jumalan kunniaa ja Se ilmoitti, että syntien anteeksiantamuksen rauha on tullut. Tahdomme tällä kerralla tarkastella laajemmin, mitä Jumalan sana opettaa enkeleistä.

1. Enkelit ovat luotuja olentoja

Enkelit kuuluvat luomakunnan näkymättömään osaan. Tämän asian kirkko on vanhastaan tunnustanut. Siihen viitataan Nikean uskontunnustuksen sanoissa: “Me uskomme yhteen ainoaan Jumalaan, Isään kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan, kaikkien näkyväisten ja näkymättömien Luojaan.”

Enkelit ovat luodut kuuden luomispäivän aikana. Raamattu ei kerro, minä päivänä enkelit luotiin. Heitä ei ole luotu ennen aikojen alkua, koska silloin oli vain Jumala. Heitä ei ole myöskään luotu kuuden luomispäivän jälkeen, koska luomisen suoritettuaan Jumala lepäsi luomistyöstään.

Koska enkelit ovat luotuja olentoja, heitä ei saa palvoa. Kun apostoli Johannes näki taivaallisia asioita, hän aikoi rukoilla hänelle puhunutta enkeliä. Enkeli kuitenkin sanoi: “Varo, ettet sitä tee; minä olen sinun ja sinun veljiesi kanssapalvelija, niiden, joilla on Jeesuksen todistus; kumarra ja rukoile Jumalaa.” (Ilm. 19:10) Enkelit ovat siis luodut erityisesti uskovien palvelijoiksi, ei kuitenkaan rukouksen tai palvonnan kohteiksi.

2. Enkelten nimi

Sana “enkeli” viittaa heidän virkaansa. Enkeli tarkoittaa sanoman tuojaa. Tämän huomaamme monin kohdin, jouluevankeliumissa erityisen selvästi. Sanan “evankeliumi” loppuosa on samaa kantaa kuin enkeli-sana. Tuo loppuosa merkitsee sanomaa. Alkuosa “ev” (“eu”) tarkoittaa hyvää. Usein enkelit Raamatussa juuri ovatkin ilosanoman tuojia.

Erisnimillä Raamattu mainitsee Gabrielin (Jumalan mies) ja Miikaelin (Kuka on niin kuin Jumala). Gabriel toi sanoman Danielille (Dan. 8:16), Sakariaalle (Luuk. 1:19) ja Marialle (Luuk. 1:26). Miikaelia nimitetään ylienkeliksi (Juuda 1:9).

3. Enkelten olemus ja kyvyt

Enkelit ovat aineettomia ja siis myös ruumiittomia olentoja. He ovat henkiä. Kuitenkin Jumalan ja enkelten välillä vallitsee sama ero kuin Luojan ja luotujen välillä. Kun enkelit ovat näkyvässä hahmossa ilmestyneet ihmisille (esim. 1 Moos. 18 ja 19), on kyse ollut tilapäisestä näkyvän hahmon ottamisesta.

Enkelit ovat hyvin voimakkaita. Hyvät enkelit ovat ihmisten suojelejoita. Erityisesti mainitaan se, että enkelit suojelevat lapsia (Matt. 18:10) ja kuolevia (Luuk. 16:22). He ovat "palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden perii." (Hebr. 1:14) Pahat enkelit sen sijaan hyökkäävät Jumalan sanaa ja seurakuntaa vastaan erityisesti pyrkimällä saattamaan ihmisen epäuskoon (1 Piet. 5:8).

Hyvät enkelit voivat tehdä myös ihmeitä, kuten esimerkiksi Pietarin vapauttaminen vankilasta (Apt. 12). Pahat enkelit eivät voi tehdä varsinaisia ihmeitä. Kuitenkin Jumalan sallimuksesta erityisesti antikristuksen vaikutuksesta tapahtuu ihmeellisiä asioita tuomioksi niille, jotka eivät ole uskooneet totuuteen (2 Tess. 2:9). Uskovat voivat kuitenkin vastustaa perkeleen hyökkäyksiä Jumalan sanalla, sillä enkelien valta on alistettu Jumalan vallan alle.

4. Enkelien lukumäärä ja keskinäiset erot

Enkeleitä on hyvin paljon. Raamatussa käytettävistä eri nimityksistä voi päätellä, että niitä on eri asteisia ja niillä on erilaisia erityistehtäviä. Kerubit vartioivat, etteivät Adam ja Eeva voineet palata paratiisiin sieltä karkoitamisen jälkeen (1 Moos. 3:24). Ilmestysmajassa oli armonistuimen kummallakin puolella kultainen kerubin kuva. Näin ne kuvasivat Herran läsnäoloa. Myös Ilmestysmajan telttäkankaaseen oli kudottu kerubien kuvia. Salomon temppeliin tehtiin kaksi suurta kerubia. Jesajan kutsumusnäyssä kerubit ja serafit ylistivät Jumalaa (Jes. 6:2). Myös pahoja enkeleitä on eri arvoasteisia (Matt. 25:41). Tarkkaa tietoa enkeleiden lukumäärästä ja niiden keskinäisistä eroavaisuuksista ei kuitenkaan ole.

5. Hyvät ja pahat enkelit

Kaikki enkelit luotiin hyväiksi. Ne ovat luomakuntaa, johon kokonaisuutena liittyy Jumalan sana: "Jumala kat-

soi kaikkea, mitä hän tehnyt oli, ja katso, se oli sangen hyvää." (1 Moos. 1:31) Osa enkeleistä lankesi, ja näin he tulivat syntisiksi. Pahan alkuperästä Raamattu ei kerro tarkasti. On kuitenkin torjuttava se, että pahan olisi saanut alkunsa Jumalasta tai hänen luomistyöstään. Pahat enkelit eivät voi kääntyä ja tulla autuuteen (Matt. 25:41)

Hyvät enkelit puolestaan ovat vahvistuneet hyvässä niin, etteivät enää voi langeta. Kaikki hyvät enkelit tulevat viimeisenä päivänä Kristuksen kanssa tuomiolle (Matt. 25:31).

6. Hyvät enkelit ja heidän toimensa

Hyvät enkelit ovat autuuden tilassa ja saavat katsella Jumalaa. Hyvät enkelit varjelevat uskovia heidän kutsu- muksessaan. Erityisesti mainitaan lasten (Matt. 18:10) ja kuolevien (Luuk. 16:22). Varmaa vastausta siihen, onko jokaisella uskovaalla oma suojelusenkelin, ei Raamattu anna.

Hyvät enkelit toimivat lainantamisen yhteydessä Siinailla ja julistivat ilosanomaa mm. Kristuksen sikiämisen, syntymisen ja ylösnousemuksen yhteydessä. Samoin he palvelevat Kristus hänen tullessaan tuomiolle. enkelit myös iloitsevat jokaisesta, joka kääntyy uskomaan Kristukseen (Luuk. 15:10). Samoin he ovat läsnä jumalanpalveluksissa (1 Kor. 11:10). He myös varjelevat uskovia heidän perhe-elämänsä asioissa (1 Moos. 24:7) ja varjelevat yhteiskunnallista järjestystä (Dan. 10:13).

Meidän on syytä iloita enkeleiden palveluksesta ja varottava murehduttamasta heitä. Sen sijaan enkelien

avuksi huutaminen ja rukoileminen on harhana torjuttava.

7. Pahat enkelit ja heidän toimensa

Perkele enkeleineen tekee kaikkea pahaa ja siis vastakohtaista hyvien enkelien teoille. Erityisesti he pyrkivät viettelemään ihmisiä epäuskoon (1 Piet. 5:8,9) ja johdattamaan heitä kadotukseen. Perkele hyökkää seurakunnan toimintaa vastaan ja pyrkii ottamaan Jumalan sanan pois sitä kuuleviltakin (Luuk. 8:12). Jobin (Job 1:7) ja Paavalin (2 Kor. 12:7) tapaukset osoittavat, että Jumala voi käyttää pahoja enkeleitä myös uskovien kurittamiseen. Koska pahojen enkelien valta on Jumalan vallalle alistettu, eivät he kuitenkaan voi saada aikaan mitään todellista pahaa uskovalle.

Raamatun opetus pahoista enkeleistä muistuttaa meitä siitä, että meidän tulee elää katumuksessa ja uskossa

ja näin omistaa Kristuksen armo itsellemme.

8. Luomaton enkeli, Herramme Kristus

Raamattu puhuu välistä myös Kristuksesta enkelinä. Koska enkeli tarkoittaa sanansaattajaa, liittyy tämä Vapahtajan virkaan siten, että hän saarnasi ja opetti Jumalan sanaa. Yksi esimerkki Kristuksen ilmestymisestä tällä tavoin on 1 Moos. 22:11-18. Herran enkeli vannoi itse kauttansa, että hän siunaa Aabrahamia (jae 16). Aabraham antoi paikalle nimen "Herra näkee". Nämä yksityiskohdat osoittavat, että kyseessä on Kristus, tosi Jumala, josta käytetään nimitystä "Herran enkeli."

9. Johtopäätöksiä

Koska enkelit ovat luotuja olentoja, emme saa niitä kumartaa emmekä rukoilla. On myös torjuttava sellainen harha, että ihmiset tulisivat kuoltuaan enkeleiksi. Raamattu kyllä sanoo, että iankaikkisessa elämässä ollaan kuin enkelit taivaassa (Matt. 22:30), mutta tämä maininta tarkoittaa sitä, että taivaassa ei ole avioliittoa. Enkelit ovat ruumiittomia henkiä, mutta meidän osamme on ruumiin ylösnousemus. Tämä osoittaa selvän eron myös enkelien ja iankaikkiseen autuuteen tulevien uskovien välillä.

Artikkelia kirjoitettaessa on käytetty hyödyksi prof. Franz Pieperin Kristillistä dogmatiikkaa. Enkeleitä koskeva osuus on lyhennetyn laitoksen vuoden 1961 suomennoksessa sivuilla 195-200.

Kimmo Närhi

Koko kirkon ja sen kaikkien opettajien tulee pysyä oikeassa opissa

Mutta pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut. 2 Tim. 3:14.

Apostoli Paavalin toinen kirje Timoteukselle on hänen testamenttinsa. Se on testamentti nuorelle seurakunnan kaitsijalle ja samalla koko kristilliselle kirkolle ja kaikille kristityille kaikkina aikoina. Paavali tiesi kirjettä kirjoittaessaan, että hänellä oli enää vain vähän aikaa. "Minut jo uhraatan, ja minun lähtöni aika on jo tullut", hän kirjoitti (2 Tim. 4:6). Hän tiesi suorittaneensa hänelle annetun työn. Vielä viimeiset neuvot, ja sitten hän olisi vapaa tullakseen ehkä piankin marttyyrikuoleman kautta otetuksi Herransa tykö ja pelastetuksi hänen taivaalliseen valtakuntaansa.

Apostoli neuvoo Timoteusta ja kehottaa häntä kuin omaa poikaansa tekemään evankeliumin julistajan työn ja toimittamaan virkansa tunnollisesti kaikin tavoin - kaikin puolin. Timoteus oli apostolin oppilas. Samoin jokaisen pastorin tulee olla apostolien ja profeettojen oppilas ja seurata viranhoidossaan heitä. Iloiten Paavali saatoi sanoa työnsä jatkajasta, Timoteuksesta: "Mutta sinä olet seurannut minun opetustani, vaellustani, aivoitustani, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani, kärsivällisyyttäni, vainoissa ja kärsimyksissä" (2 Tim. 2:10-11). Onnellinen se seurakunta, jonka pastori samalla tavoin seuraa apostoleja ja profeettoja ja itse Herraa Kristusta opissa ja elämässä.

Kun olen miettinyt kansankirkon hengellistä tilaa, minulle on valjennut eräs sen puutoksista. Sieltä puuttuu se, mikä on olennaista luterilaisen uskonpuhdistuksen kirkolle, nimittäin evankeliumin opin tuntemus sen kaikissa kohdissa ja yksimielisyyys siinä. Se puuttuu julistajilta ja se puuttuu seurakunnilta. Ja se puuttuu yleensä myös yksittäisiltä kristityiltä. Ja kun se puuttuu, heillä ei ole uskonoppia eikä ohjeellista tunnustusta. Jos se olisi ja jos se tunnettaisiin, heti havaittaisiin, jos joku poikkeaa siitä. Se opetettaisiin nuorille, alkaville sananpalvelijoille, ja niin heillä olisi opetukseensa ja saarnoihinsa opillinen perusrunko, johon he voisivat liittää havaintokuvia ja uskon ja elämän sovelluksia. Mutta kun tämä puuttuu, niin vilpittömmätkin hoitavat virkaansa haparoiden ja tuskin pääsevät täyteen opin tuntemiseen ennen kuolemaansa. Ja käy myös niin, että monet jotka vilpittöminä alkavat, menettävät senkin, mitä heillä on, tottelemattomuutensa ja varomattomuutensa tähden, koska vähäinen hapatus hapattaa koko taikanan.

Entä me? Entä oma jäsenkuntamme? Entä omat julistajamme? Pastorilla on suuri, vaativa työ opettaa evankeliumin koko oppi kaikille. Se on jo itsessään hyvin vaativa tehtävä, mutta erittäin vaikeaksi sen tekee ihmisten penseys ja välinpitämättömyys oppia

Jumalan sanaa ja haluttomuus sitä kuulla. Mutta Jumalan tahto on niin kuin tekstistämme käy ilmi, että polvesta toiseen pysymme Kristuksen opissa. Tekstimme lausuu: “Mutta pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut.”

Jos emme halua oppia, menetämme opin varmuuden ja meistä tulee kaikki-ruokaisia kuljeksijoita tai omapäisiä korpifilosofejia, joista Raamattu sanoo: “Ulkopuolella ovat koirat... ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät” (Ilm. 22:15).

Muistakaamme, että vihollinen tunkeutuu sisään heikoimmasta kohdasta. Vain Jumalan sana voi suojata meidät. Sen vuoksi tarvitsemme koko Jumalan sanan opin ja täyden Kristuksen armon.

Oppia ei voida uudistaa. Sellaista uskonpuhdistusta ei voi tulla, koska Kristus on jo tullut eikä Jumala muutu. Niin kuin Jumala ei lausu uutta luomisanaa, vaan vanhat luomisjärjestykset pysyvät voimassa, niin hän ei myöskään anna uutta evankeliumia, vaan vanha ilosanoma on pelastuksen sana näille vihoviimeisillekin ihmiskunnan kohtalon ajoille ja sen hetken täyttymiselle. Sen tähden painakaamme tarkoin mieliimme: “Valvo itseäsi ja opetustasi, ole siinä kestävä; sillä jos sen teet, olet pelastava sekä itsesi että ne, jotka sinua kuulevat” (1 Tim. 4:16).

Meitä siis kehoitetaan pysymään siinä, mistä olemme varmoja, koska tiedämme keiltä olemme sen oppineet. Mitä olemme siis oppineet? Olemme oppineet tuntemaan Kristuksen, Jumalan Pojan, joka tuli lunastamaan meidät ja kuuliaisuutensa, kärsimyksensä, kuolemansa kautta vapahti meidät kai-

kista synneistä. Olemme oppineet sen, minkä apostoli sanoo: “Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa, eikä hän lukenut heidän rikkomuksiaan ja hän uskoi meille sovituksen sanan.” Olemme oppineet tuntemaan Jumalan rakastavana tai-vaallisena Isänä, jonka vihan syntiä ja synnintekijöitä vastaan Kristus on lopullisesti sovittanut. Tätä vihaa pääsemme pakoon armon alle, uskon kautta Herran Jeesukseen Kristukseen. Olemme tästä varmoja ja koko siitä opista, joka tämän asian ympärille liittyy. Sillä tiedämme keiltä olemme sen oppineet. Saamme sanoa Jumalan Sanan mukaisesti: “olemme tulleet Jumalan opettamiksi.” Olemme rakennetut sille perustalle, jonka kulmakivenä on itse Herra Jeesus Kristus. Ja tämä perustus on apostolien ja profeettojen laskema.

Niin kuin Timoteus oppi näitä asioita paitsi apostolilta, hän oli lapsuudessaan oppinut ne myös äidiltään ja isoäidiltään. On meilläkin monia opettajia, joista olemme kiitollisia, ehkä äiti, ehkä isä. Olenaista ei ole se, keiltä olemme sen oppineet, vaan se, että opetus pitää yhtä Jumalan Sanan kanssa. Ja me tiedämme, että tämä sana, Pyhän Raamatun sana ei ole ihmisten sana, vaan se on Jumalan sana meille. Ja niin me voimme myös olla varmoja sanan nojalla siitä, minkä olemme oppineet. Meille on avattu tie rauhaan Jumalan kanssa ja myös samalla kirkkauteen Jumalan tykö. Pysy siis siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma koska tiedät, keiltä olet sen oppinut. Amen.

Iltahartaus Aikuisten raamattuleirillä tiistaina 5.7.2005.

Markku Särelä

Evankeliumi on Jumalan voima meille pelastukseksi

Apostoli Paavali kirjoittaa Roomalaiskirjeen ensimmäisessä luvussa: “Minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.” (Room. 1:16)

Jumalan sana on lakia ja evankeliumia. Molemmilla on suuri voima. Laki osoittaa, että olemme rikkoneet Jumalaa vastaan. Sen osoittavat kymmenen käskyä, jotka näyttävät Jumalan hyvän tahdon ja vaatimuksen meitä kohtaan. Me emme ole näitä käskyjä pitäneet. Laki osoittaa, että sen rikkoanut ihminen on ansainnut kuoleman. Tällä tavoin laki näyttää, että emme omasta voimastamme voi päästä perille autuuteen. Kun laki tämän todistaa, on sillä hyvä tarkoitus. Päämäärä on, että laki pakottaa meidät turvautumaan toiseen voimaan.

Tekstissämme apostoli Paavali puhuu siitä toisesta voimasta, nimittäin evankeliumista. Hän sanoo sitä Jumalan voimaksi. Mistä syystä evankeliumi on Jumalan voima? Se on sitä siksi, että se perustuu niihin asioihin, jotka Jumala on tehnyt meidän pelastukseksimme ja kertoo niistä. Evankeliumi on iloinen sanoma siitä, että Jeesus on kärsinyt ja kuollut meidän syntiemme tähden ja noussut ylös haudasta. Tämä hänen tekonsa sisältää voiman, joka koituu pelastukseksi jokaiselle uskovalle. Vapahtaja ei tehnyt

sovitustyötään itsensä tähden, siksi, että hän olisi jotakin tarvinnut tai että hänen olisi pitänyt pelastaa itse itsensä. Ei niin, vaan hänen kärsimyksensä ja kuolemansa tapahtui meidän syntiemme sovitukseksi. Tämä Jumalan armon voima on suurempi kuin lain ja tuomion voima. Siksi usko Jeesukseen Vapahtajana tuo syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän.

Koska evankeliumin sisältö on näin ihana, on tarpeen, että me käytämme sitä. Uskonpuhdistaja Martti Luther oli havainnut omakohtaisesti, että sielunvihollinen usein syyttää synneistä ja pyrkii saamaan ihmisen toivottomaksi. Tätä asiaa vastaan hän käytti Jumalan sanaa ja evankeliumin lohdutusta. Luther kehotti toisiakin tekemään näin ja sanoi: “Jo pelkästään tästä syystä sinun pitäisi iloisesti lukea, puhua, ajatella ja käsitellä näitä asioita, vaikka sinulla ei olisi muuta hedelmää tai hyötyä kuin kyky ajaa pois sielunvihollinen ja pahat ajatukset. Sillä se ei voi kuulla eikä kestä Jumalan sanaa. Eikä Jumalan sana ole kuin tyhjä taru ..., vaan, kuten Paavali sanoo, se on Jumalan voima, niin, todellakin, Jumalan voima, joka ... vahvistaa, lohduttaa ja auttaa meitä rajattomasti.” (SL 10, 26f)

On suuri asia, että meidän käytössämme on evankeliumin voima. Lopputon syntien anteeksiantamus Kristuksen työssä on totta. Kun me ajattelemme, onko meillä syntien

anteeksiantamusta ja puolustusta lain syytöstä vastaan, voimme olla varmat, että on. Vapahtaja on sovittanut kaikkien ihmisten kaikki synnit. Evankeliumin sanassa Jumala jakaa tätä voimaansa meidän turvaksemme. Koska kyseessä on Jumalan voima, voi katuva syntinen turvata lohdutuksen saanaan siinäkin tapauksessa, että hänen sydämensä olisi kovin murheellinen ulkonaisestikin suurten syntien tähden. Jumalan laupeus on suurempi kuin meidän syntimme ja myös suurempi kuin sydämemme. Jumala antaa evankeliuminsa voiman loistaa niille, jotka ovat kilvoitelleet uskon tiellä jo kauan. Hekään eivät voi elää omissa varassaan, vaan elämä on monin tavoin puutteellista ja synnin tahraamaa. Tätä varten Jumala teroittaa evankeliumin sanassa syntien anteeksiantamusta sielun turvaksi päivä päivältä siihen saakka, kun meidän on lähdetä-

vä tästä elämästä. Näin tulee pelastus jokaisen uskovan osaksi joka päivä.

Evankeliumin antama pelastus näyttää lopullisen voimansa silloin, kun elämämme täällä päättyy. Syntien anteeksiantamus merkitsee vapautta kuolemasta. Niinpä kuolema ei ole Kristukseen uskovalle mikään pelottava asia, vaan päinvastoin se merkitsee siirtymistä ajan vaivoista iankaikkiseen iloon. Pelastuksen tietä kulkenut ihminen saa taivaassa omistaa ilon ja riemun. Hän saa katsella Jumalaa kasvoista kasvoihin. Hän saa liittää äänensä autuaitten riemulliseen virteen: "Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta." (Ilm. 7:10) Mikä riemu onkaan siitä, että iankaikkinen autuus annetaan meille yksin Kristuksen teon perusteella. Hänen armotyönsä Jumala on hyväksynyt herättämällä hänet kuolleista. Näin on pelastus tullut meille. Saamme sen omistaa lahjana yksin uskon kautta ja viimein nähdä uskovien päämäärän, iankaikkisen autuuden. Olkoon Jumalalle kiitos hänen sanomattomasta lahjastaan.

Rukoilemme: Rakas taivaallinen Isämme! Me kiitämme sinua, että saamme uskossa Jeesukseen olla sinun voimasi varassa. Pidä meidät uskossa Jeesukseen kaikkina elämämme päivinä ja johdata meidät hänen tähtensä iankaikkiseen autuuteen. Amen.

Virsi 260:1-3 (1986 virsikirjasta)
 "Niin suuresti on Jumala", vastaava virsi vuoden 1938 virsikirjassa numero 135.

Iltahartaus Radio YLE 1:ssä 4.10. 2005, pastori Kimmo Närhi

Rukous jouluaamuna

Herra Jeesus, kun sinä kerran tänään synnyit tähän maailmaan, tulit sinä omiesi luo, mutta sinun omasi eivät ottaneet sinua vastaan. Maailma, jonka autuudeksi sinä tulit, oli aivan vaiti. Ei mitään tervetulon sanaa, ei mitään ilohuutoa kuulunut sen huulilta. Taivaallisten enkeli-joukkojen täytyi tulla tänne alas, jotta maan päällä tulisi vietetyksi sinun autuaallisen syntymäsi juhla pyhin ylistysvirsin. Mutta katso! Ethän sinä kääntynyt kuitenkaan takaisin. Sillä sinä et ollutkaan tullut sentähden, että ihmiset olisivat sinua halunneet, vaan sentähden, että sinä halusit ihmisiä – etsiäksesi ja autuaaksi tehdäksesi – et pyhiä, vaan syntisiä, et löydettyjä vaan kadotettuja. Ja tämä sanoma: “Teille on tänään syntynyt Vapahtaja”, ei ollut tarkoitettu kaikumaan vaan silloin, vaan aina edelleen julistettavaksi kaikille tuleville sukupolville päivien loppuun asti. Ja sinähän tiesit kyllä sen, ettei tämä sanoma tule aina kaikumaan turhaan. Sinä tiesit sen, että vielä miljoonat asettuvat hengessä sinun seimesi ääreen, kumartavat sinua ja riemuitsevat ja iloitsevat sinun syntymästäsi. Niin on, Herra Jeesus, tämä sanoma: “Teille on tänään syntynyt Vapahtaja”, vihdoin pääsyt meidänkin luoksemme ja sen

suloinen ääni kaikuu tänään meidän kaikkien korvissamme. Jollei sinua kuitenkaan kukaan tahtoisi tänäänkään vastaanottaa, niin tahdomme me kuitenkin vastaanottaa sinut ja huutaa sinulle ilolla täytetyin sydämin ja kuuluvalla äänelle: Ole meille tervetullut, ole meille tervetullut, sinä rakkahin, armollisin, suloisin Vapahtajamme! Se maja, joka meillä on sinua varten, on tosin kovin huono asumus, sehän on meidän pimeä tyhjä sydämemme. Ja se mitä me voimme sinulle antaa, on kovin keho anti, sillä eihän se ole mikään muu kuin meidän suuri syntivelkamme. Mutta sentähden sinä olet tullutkin tähän maailmaan, että tulisit syntisen sydämeen ja poistattaisit synnit. Niin rukoilemme haluisalla ja turvallisella mielellä:

*Ah Herrani, mun Jeesuksen',
Tee asunnokses sydämen'!
Äl ylön anna tuskassa,
vaan vahvista ain'uskossa.*

*Ah sinuss'jos ain'ilon'ois,
Enk'unhottais sua koskaan pois!
Suo siihen apus armosta.
Niin kiitän aina riemulla!*

Amen, amen.

(C.F.W. Walther)

Ja tullessaan sisälle hänen tykönsä enkeli sanoi: "Terve, armoitettu! Herra olkoon sinun kanssasi." Mutta hän hämmästyi suuresti siitä puheesta ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi tarkoittaa. Niin enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Maria; sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä. Ja katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus. Hän on oleva suuri, ja hänet pitää kutsuttaman Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen, ja hän on oleva Jaakobin huoneen kuningas iankaikkisesti, ja hänen valtakunnallansa ei pidä loppua oleman." (Luuk. 1: 28-33)

Toinen joulupäivä on marttyyrien muistopäivä

Ja niin he kivittivät Stefanuksen, joka rukoili ja sanoi: "Herra Jeesus, ota minun henkeni!". Ja hän laskeutui polvilleen ja huusi suurella äänellä: "Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!" Ja sen sanottuaan hän nukkui pois." Apt. 7:59-60.

Joulun aikaan liittyy erikoinen vastakohtaisuus. Ensimmäisenä joulupäivänä kuulemme: "Maassa rauha ja ihmisistä kohtaan hyvä tahto." Jumalan rauha astuu sydämiimme jouluevanke-liumin myötä, sillä olemme saaneet Vapahtajan, syntiemme sovittajan.

Kuitenkin Jeesus-lapsen oli lähdettävä maanpakoon julman Herodeksen ahdistaa hänen henkeään ja surmatta Beetlehemien pienet poikalapset.

Tämä vastakohtaisuus pysyy maailman loppuun. Sen selkeästi tajuten kristityt ovat liittäneet toiseen joulupäivään veritodistajien muistopäivän. Stefanus, ensimmäinen Uuden liiton ajan marttyyri, antaa nimen tapaninpäivä toiselle joulupäivälle. Se on muistuttamassa meitä siitä, ettei uskon ja epäuskon välille voida rakentaa rauhaa. Ne ovat keskenään kuin tuli ja vesi.

"Herra Jeesus, ota minun henkeni"

Kivien sinkoilla ja tuottaessa tuskaa Stefanus uskoo itsensä Jeesuksen huomaa: "Herra, Jeesus, ota minun henkeni." Kun oma kansa ja isien kirkko hylkäsi Stefanuksen hänen oi-

kean uskonsa tähden, hänellä oli ystävä, jonka puoleen hän saattoi kääntyä. Tämä ystävä oli kokenut kuoleman kivut ja voittanut. Hän oli Jeesus, kunnian kuningas, jolla on valta ja voima ottaa luoksensa.

Kun risti painaa ja jopa kuolema ahdistaa, mekin saamme rukoilla Stefanuksen rukouksen: "Herra Jeesus, ota minun henkeni." Saamme olla varmoja siitä, että Jeesus ottaa uskovat luoksensa, sinne, missä on autuus.

"Herra, älä lue syyksi heille tätä syntiä"

Evankeliumi on rauhan sanoma. Ne, jotka sen uskolla omistavat, rukoilevat rauhaa ja anteeksiantamusta myös vihamiehilleen. Näin teki Stefanus. Hän ei poiminut kiviä, jotka olivat tulleet häntä kohden, eikä heittänyt niillä vastustajiaan, vaan hän rukoili heille kääntymyksen armoa. "Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä", hän pyysi vaikka hän tiesi, että he syylistyivät hänen vereensä ja että hänen verensä huusi maasta kosto. Siellä oli paikalla ainakin yksi, jonka kohdalla tämä harras rukous toteutui. Hän oli Saulus, josta tuli apostoli Paavali. Hän kirjoittaa: "Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin. Mutta sentähden minä sain laupeuden, että Jeesus Kristus minussa ennen muita osoittaisi kaiken pitkä-

mielisyytensä, esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan häneen, itsellensä iankaikkiseksi elämäksi.” (1 Tim. 1:15-16)

Miten ihanaa olisi, kun vastustajat kääntyisivät elävän Jumalan puoleen ja tekisivät samanlaisen tunnustuksen kuin Paavali ja liittyisivät ja tunnustautuisivat niihin, joista ennen puhuivat “kaikkinaista paha” (Matt. 5:11).

“Ja sen sanottuaan hän nukkui pois”

“Ei hän ole kuollut, vaan nukkuu” (Luuk. 8:52), Jeesus sanoi tyttölapsesta, jota hänen vanhempansa itkivät. Mutta ihmiset nauroivat Jeesukselle. Kun Stefanus nukkui pois, hän nukkui herätäkseen kirkastettuna viimeisenä päivänä Jeesuksen äänen kaikuessa ja viimeisen pasuunan soidessa. Nau-raako joku silloin Jeesukselle? Heittäkö silloin joku kiviä Stefanusta kohden? Vastauksen tiedät.

Silloin heräävät myös ne kääntymyksen armon saaneet, jotka rohkeasti todistivat Vapahtajastaan vainojen keskellä. Heidän joukossaan on myös tuontinen Saulus, joka vartioi Stefanuksen surmaajien vaatteita tämän kuollessa (Apt. 22:20). Ja Paavali on oleva todistuksena siitä, että Jumalan armo on toden totta armo ja että se uskon sana kävi toteen, minkä hän lausui marttyyrikuoleman uhatessa: “Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauten seppelä, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmentymistään rakastavat.” (2 Tim. 4:8).

Veritodistajien muistopäivä on meille tärkeä muistutus, ettei uskomme kävisi penseäksi ja ettemme mukautuisi tämän nykyisen maailmanajan mukaan. Marttyyrien esimerkki myös kannustaa meitä tunnustamaan uskomme ja kestämaan ajan vaivoissa.

Markku Särelä

Ja he toivat hänen tykönsä lapsia, että hän koskisi heihin; mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia. Mutta kun Jeesus sen näki, närkästyi hän ja sanoi heille: "Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta. Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle." Ja hän otti heitä syliinsä, pani käteensä päällensä ja siunasi heitä.

Ja hänen sieltä tielle mennessään juoksi muuan hänen luoksensa, polvistui hänen eteensä ja kysyi häneltä: "Hyvä opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?" Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin. Käskyt sinä tiedät: 'Älä tapa', 'Älä tee huorin', 'Älä varasta', 'Älä sano väärää todistusta', 'Älä toiselta anasta', 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi.'" Mutta hän sanoi hänelle: "Opettaja, niitä kaikkia minä olen noudattanut nuoruudestani asti." Niin Jeesus katsoi häneen ja rakasti häntä ja sanoi hänelle: "Yksi sinulta puuttuu: mene, myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa; ja tule ja seuraa minua." Mutta hän synkistyi siitä puheesta ja meni pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta. Silloin Jeesus katsoi ympärilleen ja sanoi opetuslapsillensa: "Kuinka vaikea onkaan niiden, joilla on tavaraa, päästä Jumalan valtakuntaan!" Niin opetuslapset hämmästyivät hänen sanoistaan. Mutta Jeesus rupesi taas puhumaan ja sanoi heille: "Lapset, kuinka vaikea onkaan niiden, jotka luottavat tavaransa, päästä Jumalan valtakuntaan! Helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan." Niin he hämmästyivät yhä enemmän ja sanoivat toisilleen: "Kuka sitten voi pelastua?" Jeesus katsoi heihin ja sanoi: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle; sillä Jumalalle on kaikki mahdollista." (Mark. 10:13-27)

JOULU 2005

LUTERILAINEN - LASTENOSASTO

Lue Luuk.1:8-20!

Iloitse joulusta niin kuin Maria

Pastorin kirje

Muistat varmasti Marian, Jeesuksen äidin. Hänen joulunsa oli täynnä työtä ja vaivaa. Hän joutui sulhasensa Joosefin kanssa tekemään pitkän matkan Beethemiin. He joutuivat eläinten talliin, kun majataloissa ei ollut tilaa. Kun Jeesus syntyi, Marian täytyi pitää huolta pienokaisesta. Paljon oli tekemistä.

Vaikka Marialla oli kädet täynnä työtä, hän oli hyvin iloinen. Hänen ilonsa alkoi, kun hän sai enkeliltä kuulla tulevansa Jeesuksen äidiksi. Hän sanoi: *”Minun sieluni suuresti ylistää Herraa, ja minun henkeni riemuitsee Jumalasta, vapahtajastani.”* (Luuk. 1:47) Maria iloitsi, että hänellä oli Vapahtaja. Hän siis tunnusti itsensä syntiseksi. Ei hän luullut, että hän teoillansa voisi päästä taivaaseen. Hän riemuitsi siitä, että hänellekin tuli syntien anteeksiantamus.

Kun Jeesus oli syntynyt, enkelit kertoivat paimenille, että Herra oli syntynyt. Paimenet menivät talliin ja sanoivat Joosefille ja Marialle ne asiat, jotka enkelit olivat puhuneet. Raamattu sanoo Mariasta: *”Maria kätki kaikki nämä sanat ja tutkisti niitä sydämessänsä.”* (Luuk. 2:20) Maria painoi siis mieleensä sen, mitä paimenet puhuivat. Hän myös mietti niitä sanoja myöhemmin. Tee sinäkin niin. Ehkä joulun aikana kuulet jouluevankeliumin moneen kertaan. Paina tarkoin sydämeesi nämä sanat: *”Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa... ”Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!”* (Luuk. 2:10,11,14) Nämä sanat kertovat, että Jeesus on tullut meillekin Vapahtajaksi. Sillä tavoin Jumala osoittaa armonsa ja antaa rauhan jokaiselle, joka uskoo Jeesukseen omana Vapahtajaan.

Maria iloitsi Vapahtajasta koko elämänsä ajan. Kun Jeesus oli kärsinyt, kuollut ja noussut haudasta, seurakunta kokoontui yhteen. Siellä joukossa oli myös Maria (lue Apt. 1:14). Hän iloitsi nyt jo noin 30 vuoden päästä siitä samasta asiasta kuin alun perinkin: hänellä oli Vapahtaja. Haluathan sinäkin uskoa Jeesukseen nyt, sitten, kun olet kasvanut aikuiseksi ja aivan elämäsi loppuun asti? Usko Jeesukseen antaa oikean ilon ja rauhan. Häneen turvaten pääset perille taivaaseen.

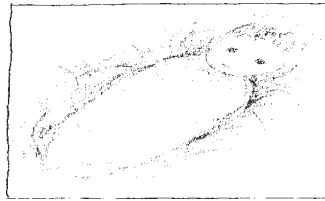
Oikein hyvää ja rauhallista joulua uskossa Vapahtajaan!

Kimmo Närhi

Älkää peljätkö!

Enkeli, taivaallinen sanansaattaja, sanoi paimenille, Betlehemin kedoilla laumaansa paimentaville: ”Älkää peljätkö, sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Daavidin kaupungissa Vapahtaja, Kristus, Herra. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä maakaamassa.”

”Älkää pelätkö,” sanoo Herra nytkin kaikille meille, jotka uskomme Jeesukseen. Saamme olla turvassa. ”Sinua kannattavat iankaikkiset käsivarret,” sanotaan Raamatussa. Meillä on kyllä monenlaisia murheita, lapsillakin. Mutta saamme rukouksissa puhua niistä Jeesukselle. Ja vaikka jotain pahaa meille tapahtuisikin kuten sairastumista tai muuta

ikävää, Taivaallinen Isämme tietää kaiken. Saamme heittää murheemme hänen päälleen. Hän pitää meistä huolen. Hän tietää, mitä me tarvitsemme. Meidän ei tarvitse pelätä.

Mutta on kuitenkin jotain, mitä meidän pitää pelätä. Meidän pitää pelätä syntiä ja myös niitä, jotka houkuttelevat meitä syntiin, pahoja ihmisiä. Oikea pelko on pahan vihaamista. Sananl.8:13 Jos joku, vaikkapa koulutoveri sanoo meille: ”Raamattu on satua,” älä sitä usko. Silloin meillä on todella syytä pelätä. On suuri synty, jos alamme epäillä Jumalan sanaa. Silloin olemme aivan eksesyksissä. Silloin emme halua kuulla emmekä lukea Raamatua, Jumalan sanaa. Alamme vähitellen suostua myös muihinkin pahanhengen houkutuksiin. Olemme vaarallisella tiellä. Silloin tulee kiireesti pyytää anteeksi: ”Jeesus, anna anteeksi, auta minua, päästä minut pahasta.” Herra Jeesus pyyhkii synnit pois omaltatunnolta.

”Jos me tunnustamme syntimme, on Jumala uskollinen ja vanhurskas niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.” Näin kertoo Raamattu. (1Joh.1:9)

Jeesus, meidän Vapahtajamme

Pieni poika syntyi maailmaan. Hän tuli taivaasta Jumalan luota. Hän oli Jumalan poika. Samalla hän oli täydellinen ihminen, jossa ei ollut yhtään syntiä. Hänen äitinsä oli juutalainen, nuori Maria, hurskas neitsyt Nasaretin kaupungista. Maria ja hänen miehensä Joosef olivat matkalla, kun pieni poika syntyi. Heidän piti ilmoittautua verotettavaksi keisarin käskystä, kuten niin monet tänä päivänä. Sitä varten he menivät pieneen Betlehemin kaupunkiin. Heille ei ollut tilaa majatalossa, joten he joutuivat majailemaan eläinten suojassa. Siellä sitten pieni poika tuli maailmaan pimeänä yönä.

Pienelle pojalle annettiin Jumalan käskystä nimi Jeesus, joka merkitsee Vapahtajaa. (Matt.1:21)

Maria kapaloi pienen Jeesuslapsen ja asetti hänet seimeen, jossa oli heiniä eläimiä varten. Se oli Jeesuslapsen ensimmäinen vuode täällä maailmassa. Ja niin laulam-

me: ”Heinillä härkien kaukalon nukkuu lapsi viaton—” Osaat ehkä koko laulun. Näinkin siinä sanotaan: ”Helmassa äitinsä armahan nukkuu Poika Jumalan. Enkelparven tie kohta luokse vie rakkautta suurinta katsomaan.”

Jeesus-lapsesta, Vapahtajasta oli monia ihania ennustuksia Raamatussa. Nyt ne alkoivat toteutua. Jeesus, Maria-äiti ja Joosef muuttivat myöhemmin monien vaiheiden jälkeen takaisin Nasaretiin, josta tulikin Jeesuksen kotikaupunki. Häntä kutsuttiin siksi myös Jeesus Nasaretilaiseksi. Kun Jeesus kasvoi nuoreksi mieheksi, hän työskenteli puusepän ja rakentajan ammatissa. Hän oli varmasti myös äitinsä apuna. Ehkä hän kantoi vettä kaivosta, joka siellä Nasaretissa vieläkin on ja jota kutsutaan Marian kaivoksi.

Miksi Jumala lähetti oman, ainoan Poikansa tähän syntyeseen, pahaan maailmaan? Se sanotaan tässä raamatunlauseessa: ”Niin on Juma-

la maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. (Joh. 3:16)

Jeesus tuli pelastamaan meidät synnin ja pahanhengen vallasta ja antamaan kaikille, jotka uskovat häneen iankaikkisen elämän taivaassa.

Kolme viimeistä vuottaan Herra Jeesus vaelasi täällä maan päällä tehden hyvää, parantaen sairaita, jopa herättäen kuolleita. Hän teki Jumalan voimalla suuria ihmeitä, koska hän oli Jumala. Hän opetti ihmisiä puhuen heille Jumalan Sanaa kulki- en kylästä kylään ja kaupungista kaupunkiin Israelin maassa.

Suuret ihmisjoukot kulkivat häntä kuulemassa ja saamassa häneltä apua. Monet seurasivat ja rakastivat häntä. Mutta hänellä oli myös paljon vihamiehiä. Nämä luulivat olevansa niin hyviä, etteivät he tarvitseet Jeesusta. He eivät usko- neet, että hän oli Jumalan Poika. Jeesus nuhteli heidän kovuuttaan, ahneuttaan ja ylpeyttään. He viha- sivat ja kadehtivat yhä enemmän Jeesusta ja lopulta päättivät surmata hänet. Heillä oli vain vääriä todis- tuksia Jeesusta vastaan. Mutta niin oli jo Raamatussa ennustettu, että näin tulee tapahtumaan.

Niin tuli päivä, jolloin Jeesus tuomittiin ristinkuolemaan kuin pahantekijä, vaikka hän oli täysin syy- tön. Mutta hän otti kaikki meidän syntimme päälleen eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman synnit. Hän maksoi koko ihmiskun- nan syntivelan. Näin siitä sanoo Ju- malan Sana, Raamattu: ”Jumala oli

Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa, eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan.” (2Kor. 5:19) Siksi me saamme joka päivä syntimme anteeksi, kun tunnustam- me ne, emmekä niitä salaa ja puo- lusta. Raamattu todistaa: ”Jos me valkeudessa vaellamme.. Jeesuksen Kristuksen Jumalan Pojan veri puh- distaa meidät kaikesta synnistä. (1Joh1:7)

Tiedämme, että Herra Jeesus, Vapahtajamme nousi ylös kuolleis- ta kolmantena päivänä. Raamattu kertoo, että hän neljäkymmenen päivän aikana ilmestyi opetus- lapsilleen puhuen Jumalan valta- kunnasta. Sitten Jeesus otettiin ylös taivaaseen. Sieltä hän kerran tulee tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. Hän herättää kaikki kuolleet. Kaik- ki ihmiset kootaan Herran Jeesuk- sen eteen. Hänen omansa, jotka us- kovat häneen ja rakastavat häntä, pääsevät hänen kanssaan taivaan iloon. Mutta eivät pääse ne, jotka eivät ole välittäneet Jeesuksesta, vaan he joutuvat kadotukseen. ”Joka uskoo ja kastetaan, se pelas- tuu, mutta joka ei usko, se tuomi- taan kadotukseen.” Näin sanoo Ju- malan sana. Sen tähden on kaikkein tärkeintä uskoa Jeesukseen ja elää hänen ystävänään. Kiitetään Herraa Jeesusta. ”Nyt Jumalalle kunnia, kun antoi ainoon Poikansa. Siitä en- kelitkin riemuiten veisaavat hänelle kiitoksen.”

EP

Laulakaa Herralles!

Joulu on laulujen aikaa. On olemassa paljon hyviä joululauluja Jeesuksesta. Mutta on myös joulu- lauluja, joissa puhutaan vain joulu- pukista ja tontuista ja lahjoista, muttei sanaakaan Jeesuksesta. Ne vievät ajatukset pois tärkeimmästä asiasta, Jeesuksesta.

"Enkeli taivaan lausui näin..."

Pieni poika, joka ei vielä käynyt koulua, oli oppinut lukemaan. Hänelle olivat tärkeitä myös joulu- laulut ja virret. Hän otti virsikirjan ja sanoi, että nyt lauletaan virsi 21. Tiedät kai, mikä virsi se on? Vaikka siinä on monta säkeistöä, pieni poika lauloi ne kaikki siitä kirjasta. Sitten lisäksi muitakin! Se oli ilo.

Eräs pieni tyttö, jolle isoäiti lau- loi illalla ihan mukavia lastenlauluja, sanoi mummille niitä kuultuaan: "Laula Jeesus-lauluja, niistä minä pidän!"

Laulatko sinä mielelläsi Jeesuk- sesta? Jos laulat, se on varmaan merkki siitä, että Jeesus on sinulle tärkeä ja rakas. Jos muut laulut ovat sinulle mieluisampia, on syytä pyytää Vapahtajalta anteeksi välin-

pitämättömyyttäsi. Hän antaa anteeksi ja antaa myös uuden halun laulaa Jeesus-lauluja.

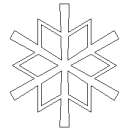
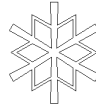
”Kiitos sulle Jeesuksemme, kallis Vapahtajamme, kun sä tulit vieraaksemme, paras joulu-lahjamme! Tullessasi toit sä meille lahjat rikkaat, runsaat: autuuden ja anteeks’annon, kaikki taivaan tavarat!

Anna, Jeesus, Henkes valon jälleen loistaa sieluimme, sytytellä uskon palon – siunaa Jeesus joulumme!”

”Laula Jeesus-lauluja, mummi!”

FP

LUMIHIUTAILEITA

*Pienet lumihiutaleet
hiljaa leijailee.
Syksyn tumman pinnan
maan
hankeen peittelee.*

*Kaunis talvimaisema
saa taas muistuttaa,
kuinka Isä taivahan
meidä rakastaa.*

*Synnit veriruskeat
lumivalkeiksi
teki Jeesus ristillään,
meidät pelasti.*

*Siksi saamme olla nyt
taivaan lapsia.
Jeesus meitä johdattaa
kohti kotia.*

*Kiitos Jeesus joulusta,
jouluilosta.
Auta meitä elämään
aina armosta.*

Outi-täti

Erika, Maria ja Henrik askartelevat joulunkeleitä. Tässä on ohje sinullekin.

JOULUASKARELUA

Tarvikkeet: piirustuspaperi A4, 2 leivospaperia, styrokspallo ja valkoista villalankaa ja liimaa.

Työvälineet: nitoja, sakset, kynä

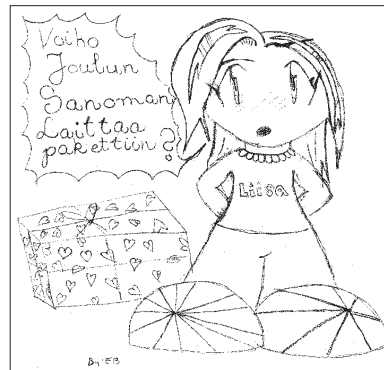
Ohje:

1. Piirrä valkoiselle paperille puoliympyrä. Jos sinulla ei ole harppia, voit käyttää lautasta tai kattilankantta apuna. Leikkaa se irti.

2. Taita puoliympyrä niin, että suorat sivut menevät päällekkäin. Syntyy kartio. Käytä kiinnittämiseen nitoja tai liimaa.

3. Taita kaksi leivospaperia kahtia. Kiinnitä ne siiviksi nitojalla.

4. Liimaa styrokspallo pääksi ja liimaa siihen hiuksiksi valkoisia villalankoja.

Joululeiri lapsille ja nuorille

Teema: Maria ja Joosef uskon esikuvina

Joulun ja vuodenvaihteen välillä pidetään jälleen joululeiri lapsille ja nuorille. Tämänkertainen teemamme on "Maria ja Joosef uskon esikuvina". Tarkastelemme aiheeseen liittyviä Raamatun opetuksia. Opettajina ovat pastorit Markku Särelä ja Kimmo Närhi. Ryhmien ohjaajina, keittiössä sekä muissa tehtävissä on todella mukavaa joukkoa. Leirimaksu on 52 euroa, ja se peritään samasta perheestä korkeintaan kahdesta lapsesta. Ota mukaasi ainakin Raamattu, yöpymis- ja peseytymisvälineet sekä ulkoiluun sopivaa vaatetta.

Ilmoittautuminen viimeistään ti 20.12.

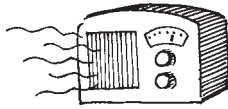
Kimmo Närhille, puh. 03 - 7823 097, 040 - 7567 659 tai sähköpostilla: "kimmo.narhi@luterilainen.com"

Ke 28.12.		9.10	Pastorin tunti
13.00	Ruokailu	10.00	Ohjaajien tunti/ Nuorten tunti
13.45	Avaus		
14.00	Ohjaajien tunti/ Nuorten tunti	10.30	Ulkoilua
		11.00	Ruokailu
15.00	Ulkoilua	13.00	Ulkoilua
17.00	Ruokailu	14.15	Päivämehu
18.00	Joululauluja	16.00	Ohjaajien tunti/ Nuorten tunti
19.00	Iltahartaus ja iltaohjelma	La 31.12.	
20.00	Iltapala	8.30	Aamupala
21.30	Hiljaisuus	9.15	Aamurukous Pakkausta ja siivousta
To 29. ja pe 30.12		11.15	Välipala
8.00	Aamupala	12.00	Ehtoollisjumalanpalvelus
8.45	Aamuhartaus	n. 13.00	Ruokailu

Huom! Yhteisiin tilaisuuksiin, jumalanpalvelukseen, laulutunneille, hartauksiin ja päätösjuhlaan kutsumme kaikkia.

Tervetuloa !

Kristus Herramme jouluna ja tulevaisuudessa

**RADIO
lähetys**

*Radio Moreeni
la 11.12.1999 klo 13.00-13.30*

Kysymys: Aiheemme liittyy toisaalta joulun sanomaan eli Kristuksen syntymään. Toisaalta se johdattaa meidät ajattelemaan edessä olevaa vuosituhannen vaihdetta ja luo katseemme pitkälle tulevaisuuteen. Millä tavoin Kristuksen maailmaan tuleminen ja hänen tulevaisuuteenkin ulottuva valtansa liittyvät yhteen?

Vastaus: Kun Jeesus syntyi maailmaan, hän tuli osoittamaan, että hän on Jumalan valtakunnan hallitsija. Jeesuksen tulo maailmaan merkitsi Uuden liiton eli viimeisen ajan alkamista. Hän ilmaisi valtansa josta jo Vanhan liiton profeetat ennustivat. Profeetta Jesaja sanoi: "Aikojen lopussa on Herran temppelein vuori seisova vahvana, ylimmäisenä vuorista, kukkuloista korkeimpana, ja kaikki pakanakansat virtaavat sinne. Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: "Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeleihin, että hän opettaisi meille teitänsä ja me vaeltaisimme hänen polkujansa; sillä Siionista lähtee laki, Jerusalemissa Herran sana." Ja hän tuomitsee pakanakansojen kesken, säätää oikeutta monille kansoille. Niin he takovat miekkansa vantaiksi ja keihänsä vesureiksi; kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää opettele sotiin." Tämän rauhaa koskevan lupauksen ja Jeesukseen maailmaan tulemisen välinen yhteys näkyy enkeleiden laulussa, kun he ilmoittivat Jeesuksen syntymästä paimenille. Enkelit sanoivat: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!" (Luuk. 2:14) Nämä sanat osoittavat, että Jeesus on perustanut rauhan valtakunnan maan päälle.

K: Millainen on se rauha, jonka Jeesus on tuonut maailmaan?

V: Jeesuksen tekemä rauha merkitsee rauhaa Jumalan ja ihmisten välillä. Tämän asian suuruus käy ilmi, kun vertaamme sitä ihmisten välillä saavutettavaan rauhaan. Kun kaksi ihmistä on joutunut suuriin vaikeuksiin toistensa kanssa ja joku kolmas, usein molempien luotettu henkilö, voi auttaa heitä sopuun, on tapahtunut suuri ja kaikkia hyödyttävä asia. Jos joillakin neuvotteluilla voidaan ohjata kaksi keskenään sotivaa kansaa rauhaan, annamme noille neuvotteluille suuren arvon. Jeesuksen tekemä rauha on vielä paljon suurempi asia kuin nämä maalliset esimerkit. Hän on tehnyt rauhan Jumalan ja ihmisten välille.

Ihminen ei omin voimin voi saavuttaa rauhantilaa Jumalan kanssa. Synnin tähden jokainen on luonnostaan Jumalan vihollinen. Rikkomukset hänen käskyjensä vastaan ovat vakavia asioita. Niiden sovittamiseen ja korjaamiseen ei kukaan ihminen kykene. Kenelläkään ei ole puolustusta Jumalan edessä.

Tätä varten, ihmisen synnin sovittamisen tähden, Jeesus tuli maailmaan. Vapahtajan tekemä rauha merkitsee juuri syntien anteeksiantamista. Tätä tarkoitti enkelien julistus paimenille. Tätä rauhaa Jeesus julisti kaikille syntiensä tähden vaivatuille. Tämä rauhan evankeliumi on Jumalan sanan pääoppi, ja sen rauhan Jumala kehottaa uskossa omistamaan. Tässä mielessä joulu on suuri rauhan juhla. Kristuksen syntyminen maailmaan osoittaa Jumalan rauhan tahtoa ja rakkautta meitä kohtaan. Meillä syntisillä on Vapahtaja, joka on tehnyt rauhan Jumalan kanssa meidän puolestamme.

K: Millä tavoin Jeesuksen herruus ja hänen tekemänsä rauha suojelevat meitä tulevana aikana?

V: Jeesuksen valtakunta ja hänen tekemänsä rauha on luonteeltaan iankaikkinen. Raamattu sanoo hänen vallastaan: “Hänen valtansa on iankaikkinen valta, joka ei lakkaa, ja hänen valtakuntansa on valtakunta, joka ei häviä.” (Dan. 7:14) Kaikki valta siis pysyy Kristuksen käsissä. Mikään maallinen mahti ei voi riistää valtaa häneltä. Koska syntien anteeksiantamuksen rauha on pääkohta hänen valtakunnassaan, on hyvin lohduttavaa omistaa sydämelle Vapahtajan sanat: “Rauhan minä jätän teille: minun rauhani - sen minä annan teille. En minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö.” (Joh. 14:27)

Kristuksen tekemä rauha on siis todellinen ja horjumaton turvautumisen kohde. Siihen perustuu oikea jouluilo. Se on myös Jumalan lapsen turvallisuuden ydin tulevaisuutta ajatellen.

K: Piakkoin on paitsi joulu myös vuosituhannen vaihde. Monet ihmiset ja uskonnolliset ryhmät kiinnittävät vuoden 2000 alkuun suurta huomiota. Joku on peloissaan, toinen odottaa jotain erityisen suurta hyvää asiaa tapahtuvaksi. Miten meidän tulee ajatella tästä asiasta?

V: Ensinnäkin on tarpeen tietää, että Jumalan sanan perusteella vuoden 2000 alkaminen ei ole mitenkään erityinen asia. Tämän vuoden viimeinen ja ensi vuoden ensimmäinen päivä ovat siinä mielessä aivan tavallisia päiviä, että Raamattu ei ilmoita mitään niihin liittyvää erityistä asiaa. Historiallisena tietona on hyvä olla selvillä siitä, että ajanlaskumme perustuu inhimillisiin laskelmiin ja sopimuksiin. Kristus on syntynyt maailmaan mitä todennäköisimmin noin 4–8 vuotta ennen ajanlaskumme alkua. Toisin sanoen hänen maailmaan tulostaan on kulu- nut 2000 vuotta jo joitakin vuosia sitten.

Mitä erilaisiin laskelmiin ja erityisesti Vapahtajan tulemisen ennakointiin tulee, on sellaiset hylättävä. Kristus sanoi: “Siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan.” (Mark. 13:32) Kristuksen paluun päivä on siis ihmisiltä salattu, eikä kukaan voi laskea sen tapahtumisen hetkeä. Pikemminkin on niin, että silloin, kun monet odottavat Kristusta palaavaksi, hän todennäköisesti ei palaa.

Kristityn ei siis pidä mennä mukaan mihinkään laskelmiin, niistä ei pidä innostua eikä niiden perusteella ole mitään syytä pelkoon. Asian ydin on aivan

muualla. Kristus lohduttaa rauhallaan, jonka hän on meidän puolestamme tehnyt ja kehottaa meitä olemaan valmiina sitä päivää varten, kun hän palaa, tapahtuipa se milloin tahansa.

K: Mitä on sanottava sellaiselle ihmiselle, joka uskoo vuosituhannen vaihteen merkitsevän uskonnollisesti jotain suurta tai sitten ajattelee ajan kulumista pelokkaana?

V: Sitä, joka odottaa jotain suurta tapahtuvaksi siksi, että vuosiluku vaihtuu, on varoitettava. Hänen ajatuksensa kulkee vääriä ratoja ja hänen toivonsa Jumalan edessä on vääristynyt. Edellä tuli jo esille, että vuosituhannen vaihteeseen ei liity Jumalan sanan mukaan mitään erityistä. Siksi se, että tuon tapahtuman tähden kuvitellaan jotain erityisen suurta tapahtuvaksi, on vastoin Raamatun sanaa: "Ei yli sen, mikä kirjoitettu on." (1 Kor. 4:6) Ihmisielen mukanaan tuomat kuvitelmat on tunnustettava Jumalan edessä synniksi ja turvattava uskossa Vapahtajan tuomaan anteeksiantamukseen.

Sitä taas, joka pelkää vuosiluvun vaihtumista, on ohjattava turvaamaan Jumalan sanaan ja Kristuksen iankaikkiseen valtaan. Ei ajan kuluminen eivätkä mitkään maalliset tapahtumat mitenkään vähennä sitä, että Kristuksella on kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Tärkeitä kysymyksiä on loppujen lopuksi vain yksi, nimittäin se, että olemme Kristuksen omia, toisin sanoen se, että turvaamme

häneen omana Vapahtajanamme. Kun tämä asia on oikealla tolalla, koskee meitäkin Kristuksen lupaus: “Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.” (Matt. 28:20) Tässä lupauksessa on sanottu olennaiset ajanmääräet: “joka päivä” ja “maailman loppuun asti”. Nämä sanat tuovat todellisen turvan sydämelle. Se turva on voimassa jokaisena päivänä tässä ajassa ja Kristuksen paluun päivänä eli maailman lopun hetkellä.

K: Mikä vaikutus sillä, että turvaamme Kristuksen armoon ja hänen valtaansa on käytännön kristillisen elämän kannalta?

V: On oikein kiinnittää huomio varmoihin ja pysyviin asioihin, jotka Vapahtaja on säätänyt omiensa turvaksi. On siis turvattava hänen sanaansa. Jumalan lain valossa itse kunkin on tunnustettava syntinsä Jumalan edessä. Jokaisen on etsittävä turvaa sielulleen ainoastaan evankeliumin sanasta ja Vapahtajan säätämistä sakramenteista, kasteesta ja ehtoollisesta. Nämä ovat niitä välineitä, joiden kautta Jumala tekee ihmisistä lapsiaan ja vahvistaa meitä hänen ominaan. On hylättävä kaikki mielikuvituksen perustuvat haihattelut ja tartuttava siihen armoon, jonka Jumala sanassaan ilmoittaa.

Varmaa on myös se, että Jumalan armo riittää tänä päivänä ja jokaisena päivänä maailman loppuun saakka. Se rauha, jonka Kristus on sovitustyössään tehnyt, ei raukea. Tämä on vakava kehoitus jokaiselle uskoa Vapahtajaan. Hänen tekemänsä rauha on vahva turva jokaiselle syntinsä tähden hätääntyneelle, jonka sydän epäilee, olisiko Jumala minullekin armollinen. Varmasti on, sillä niin kuin Kristus tuli ihmiseksi ollakseen kaikkien Vapahtaja, samalla tavoin koskee hänen tekemänsä rauha Jumalan kanssa kaikkia ihmisiä.

K: Onko seurakunnan ja kirkon syytä ottaa vuosituhannen vaihde jotenkin erityisesti huomioon toiminnassaan?

V: Seurakunnan ja kirkon tärkeä tehtävä on levittää Jumalan sanaa kaikkien kuultavaksi. Vuosituhannen vaihde ei tuo tähän mitään muutosta. Kuitenkin ajan kuluminen muistuttaa siitä, että Kristuksen paluu päivä päivältä lähenee. Tämä asia innostakoon meitä olemaan entistä ututterampia ja uskollisempia evankeliumin työssä. Mitään uutta ei tarvitse eikä saakaan keksiä. Sen sijaan on turvattava Vapahtajaan, julistettava hänen sanaansa seurakunnassa täällä ja levitettävä sitä kaikkien kuultavaksi. Peruste tälle asialle on, että Jumala armosta on antanut Poikansa syntyä Vapahtajaksemme ja se, että hän hallitsee nyt ja iankaikkisesti. Aika saa kulkea kulkuaan. Me saamme ottaa jokaisen päivän vastaan Jumalan lahjana ja uskossa Jeesukseen elää hänen valtakunnassaan täällä ja kerran taivaan ilossa.

(Lukijaa pyydetään ottamaan huomioon, että ohjelma on kirjoitettu ja lähetetty radiossa juuri ennen vuosituhannen vaihdetta. Vuoteen 2000 liittyvät maininnat soveltuvat kaikkiin ajankohtiin, joille pyritään antamaan erityistä hengellistä merkitystä. Toim. huom.)

Kimmo Närhi

Uudenvuoden päivänä

Pidä kiinni ensimmäisestä rakkaudesta

Ilm. 2:1-5: *“Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: ‘Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, hän, joka käyскеlee niiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä: Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelijoiksi; ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut. Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta.”* (Uudenvuodenpäivä, 3. vsk. epistola)

Kalliit kristityt Vapahtajassa Jeesuksessa Kristuksessa! Vuodenvaihteen ollessa käsillä me katsomme mielessämme sekä eteen että taakse. Tarkastelemme menneitä vaiheita. Kiitämme Jumalaa hänen huolenpidostaan tänäkin vuonna. Ajattelemme, mitä hyvää olemme saaneet seurakunnissamme kokea. Murehdimme sitä, missä näemme heikkoutta ja taaksepäin menoa. On syytä tehdä myös henkilökohtaista tilintekoa. On hyvä kysyä, missä minä olen tehnyt väärin. Missä olen loukannut lähimmäistäni? Mikä on asia, jota minun tulisi erityisesti katua Jumalan edessä ja pyytää anteeksi? On hyvä vakavasti pysähtyä Jumalan edessä ja ajatella, olenko oikealla, taivaaseen vievällä tiellä. Samalla katsomme tietysti eteenpäin. Ajattelemme edessämme olevaa vaellusta. Varmasti sydämessä pyydämme sitä, että Jumala säilyttäisi sanansa puhtaana seurakunnissamme etsien kadonneita, lohduttaen murheellisia ja johdattaen kaikkia taivaaseen. Näin Jumala tahtoo tehdä. Tätä tehdessään hän tekstissämme kehottaa meitä pitämään kiinni ensimmäisestä rakkaudestamme, riemullisesta uskosta Herraan Kristukseen ja rakkaudesta, joka perustuu Vapahtajan tuntemiseen ja hänen omanaan elämiseen.

Tekstissämme on kaunis kuvaus siitä, kuinka Vapahtaja pitää seurakunnastaan huolta. Hän puhuu seurakunnista lampunjalkoina. Niiden keskuudessa loistaa Jumalan sanan valo. Se valaisee sekä sisälle että ulos. Seurakunnan jäsenet saavat oikean opetuksen Jumalan sanan kautta ja voivat pysyä uskossa. Jumalan sana ja evankeliumi kutsuvat toisiakin elämään armosta ja turvaamaan Herraan. Näin koko seurakunnan olemassaolo on todella suuriarvoista ihmisten autuuden kannalta. Kun seurakunta toimii näin, se pitää tarjolla Kristuksen sanaa ja toteutuu apostolin opetus: *“Te loistatte niinkuin tähdet maailmassa, tarjolla pitäessänne elämän sanaa.”* (Fil. 2:15,16) Tällaisten seurakuntien keskellä sitten käyskentele Herramme ja Vapahtajamme. Tämä on kuvaus siitä, että hän toteuttaa

lupaustaan: *“Minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.”*

Kristus käski Johanneksen osoittamaan sanansa Efeson seurakunnan enkelille. Enkeli merkitsee sanansaattajaa ja tässä yhteydessä seurakunnan pastoria. Hänen tehtävänään oli pitää huolta sanan saarnaamisesta ja sakramenttien toimittamisesta. Tämä tehtävä ja virka on hyvin merkittävä. Pastoreista on kysymys myös siinä, kun sanoo pitävänsä seitsemää tähteä oikeassa kädessään. Efeson seurakunnalle kirjoitettu kirje on ensimmäinen seitsemälle seurakunnalle kirjoitetuista lähetykskirjeistä, ja tähdet kuvaavat näiden seurakuntien pastoreita. Kristuksen oikea käsi usein viittaa siihen voimaan ja työhön, jolla Jumala vie valtakuntansa asiaa eteenpäin. Toiselta puolen muistamme myös sen, että Kristuksen kädessä oleminen merkitsee varmuutta pelastuksesta. Vapahtaja sanoo omistaan: *“Minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni.”* (Joh. 10:28) Näin ollen kuvalliset ilmaukset tekstimme alussa teroittavat mieliimme sitä, että seurakunnan toiminnalla ja saarnaviralla on Jumalan silmissä suuri arvo. Havaitsemme myös sen, että Jumala uskollisesti pitää omiaan kädessään, tahtoo palauttaa heitä lankeemuksista, vahvistaa oikealla tiellä ja johtaa perille saakka taivaaseen.

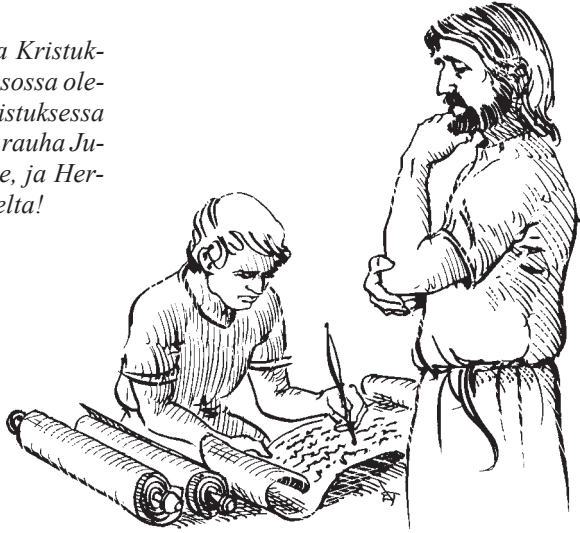
Efeson seurakunnasta Vapahtajalla oli paljon hyvää sanottavaa. Seurakunta oli ollut uskollinen siinä mielessä, että se oli torjunut valheopettajien tulo seurakuntaan. Tämä oli ollut tärkeä asia Jumalan sanan puhtauden säilyttämisen kannalta. Kuitenkin Vapahtajalla oli sanottavanaan vakava moitteen sana. Hän joutui sanomaan: *“Se minulla on sinua vastaan, että sinä olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi.”*

Efeson seurakunnalle kirjoitetut asiat ovat meillekin mitä ajankohtaisimpia. Meillekin on tärkeää, että meillä säilyy usko ja rakkaus Kristukseen. Tärkeää on myös, että seurakunta varjeltuu harhaopettajilta. Tarkastelemme nyt tekstiämme ensiksi kiinnittäen huomion siihen, että rakkaus Kristukseen johtaa väärin opettajien hylkäämiseen. Toiseksi kiinnitämme huomion siihen, että meidän on kannettava huolta siitä, että uskomme Vapahtajaan säilyy.

1. Rakkaus Kristukseen johtaa harhaopettajien hylkäämiseen

Millaista oli Efeson seurakuntalaisten ensimmäinen rakkaus? Tiedämme, että seurakunta oli syntynyt apostoli Paavalin toiminnan tuloksena. Apostoli myös kirjoitti kirjeen efesolaisille. Voimme siitä jossain määrin ymmärtää, kuinka seurakuntalaiset rakastivat Kristusta ja hänen sanaansa. Kun apostoli Paavali kirjoitti efesolaisille, hän sanoi: *“Kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan, en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani.”* (Ef. 1:15,16) Seurakunnassa vallitsi usko Kristukseen. Tämä usko vaikutti rakkautta kaikkia pyhiä kohtaan. Siitä syystä apostoli oli hyvin kiitollinen muistellessaan seurakuntaa ja sen jäseniä.

Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, Efesossa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! (Ef. 1:1-2)

Efeson seurakunta oli saanut myös perusteellista opetusta uskonopin keskeisimmistä asioista. Heille osoitetussa kirjeessä ovat sanat: *“Armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi.”* Seurakunnalla oli tiedossaan pelastuminen yksin armosta, yksin uskosta ja yksin Kristuksen tähden. Samaa asiaa osoitti se, että seurakunta oli päässyt Kristuksen perheväkeen ja tunnusti Jumalan sanan arvovallan. Apostoli sanoi heille: *“Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus.”* Näissä opetuksissa on sanottu kristillisen uskon ja tunnustuksen ydin. Jumalan sana on perustus, pelastumme yksin Kristuksen tähden, Jumalan armosta uskon kautta. Autuutemme perustus ja seurakunnan elämän sisältö tulee tässä selvästi ilmi. Tässä on myös perusta oikealle rakkaudelle. Samoin pelastuksen tien tunteminen ja yksin Jumalan sanaan luottaminen johtavat siihen, että seurakunta voi varjeltua harhaopeilta.

Apostoli Paavalin kirjeestä efesolaisille oli kulunut jo kauan ennen kuin Johanneksen ilmestys kirjoitettiin. Tällä välin seurakunta oli joutunut kovalle koetukselle. Kun apostoli Paavali piti Efeson vanhimmille jäähyväispuheen, hän sanoi: *“Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa. Valvokaa sentähden ja muistakaa, että minä olen kolme vuotta lakkaamatta yötä ja päivää kyynelin neuvonut teitä itsekutakin.”* (Apt. 20:29-31) Apostolin ennustukset olivat toteutuneet. Seurakuntaan oli tullut valheapostoleja, jotka olivat opettaneet väärin.

Kun Efeson seurakunta oli joutunut väärrien opettajien takia koetukseen, se oli kestänyt. Tekstimme sanoo, että seurakunta oli koetellut niitä, jotka sanoivat ole-

vansa apostoleja, mutta eivät olleet. Asia oli käynyt ilmi. Seurakunnalta oli vaadittu paljon kärsivällisyyttä, että se oli selviytynyt noista tilanteista. Voimme ymmärtää, millaisia vaikeuksia sisään pyrkivät väärät opettajat tuovat. Seurakunta on vaarassa hajaantua. Väärien opettajien paljastaminen vie aikaa ja vaatii voimia. Heidän varaansa on kenties rakennettu suunnitelmia ja tehty valmistuksia. Kaikki tällaiset valuvat hukkaan. Väärien opettajien torjuminen harvoin tuo mukanaan ulkonaista menestystä. Kuitenkin niin on pakko tehdä. Niin piti Efesosakin tehdä. Niin täytyy tehdä myös nykyaikana.

Harhaopettajien torjumiseen liittyy kärsivällisyys ja paljon kantaminen. Ne ovat hyviä asioita, ja Vapahtaja sanoo, että on ollut oikein tehdä niin. Tämä on erilaista kuin nykyaikainen ajatus kärsivällisyydestä. Jotkut puhuvat kärsivällisyydestä siten, että se merkitsisi erilaisten, väerienkin oppien sietämistä. Asia ei ole niin, sillä silloin sisältö ei ole oikea. Seurakunnalla ei ole lupaa antaa tilaa väärälle opille. Se olisi Kristuksen ikeestä luopumista ja väärän rakkauden harjoittamista.

Mistä oli sitten tullut voima, jonka avulla Efeson seurakunta oli voinut torjua harhaopettajat? Tämä on mahdollista vain siten, että he tunsivat Kristuksen, turvasivat yksin Jumalan sanaan, osasivat erottaa oikean opin väärästä ja rakastivat Vapahtajaa ja hänen omiaan. Kärsivällisyys, jota Efeson seurakunnalta oli vaadittu hyvin raastavissa tilanteissa, oli peräisin Kristuksen armosta ja hänen sanastaan. Tästä Vapahtaja puhuu myönteisesti ja pitää suuressa arvossa, että seurakunta oli selvinnyt sen eteen tulleista taistelutilanteista. Tästä tiedämme, että Kristuksen seurakunnan kulkeminen täällä ajassa ei ole riemusaatossa kulkemista, vaan välistä hyvinkin vaikeiden kysymysten selvittämistä seurakunnan parhaaksi.

Efeson seurakunta oli siis selviytynyt monista uhkaavista tilanteista. Se ei ollut ajautunut väerien oppien vietäväksi. Kuitenkaan kaikki ei ollut hyvin. Vapahtaja moitti seurakuntaa ensimmäisen rakkauden hylkäämisestä. Asia on niin vakava, että seurakunnan oli tehtävä parannus. Muuten sen olemassaolo oli uhattuna. Sanoihan Vapahtaja: *“Tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta.”* Tästä ymmärrämme sen, että on tarpeen pitää kiinni ensimmäisestä rakkaudesta.

2. On pidettävä huolta siitä, että usko ja rakkaus Vapahtajaan säilyy

Millä tavoin efesolaiset olivat joutuneet vaaralliseen tilanteeseen? Raamattu ei kerro sitä yksityiskohtaisesti, mutta jotain voimme päätellä. Huomionarvoista on, että Vapahtaja sanoi: *“Muista, mistä olet langennut ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja.”* Tässä puhutaan sillä tavoin, että kuulijat tarkemmin selittämättäkin tietävät, mistä on kysymys. Heillä oli siis tiedossaan se ero, joka vallitsi entisen hyvän tilanteen ja nykyisen huonon tilanteen välillä. Heille ei tarvinnut selittää, mistä oli kysymys. Muistutus muutoksen tarpeellisuudesta riitti.

On hyvin mahdollista, että efesolaisten usko oli muuttunut tai muuttumassa kuolleeksi totena pitämiseksi. Aikanaan evankeliumin julistus ja Jumalan sanan

opetus olivat ravinneet sydämiä. Seurauksena oli ollut uskon tunnustaminen, keskinäinen rakkaus, joka ulottui oman seurakunnan ulkopuolelle kaikkiin pyhiin. Oli yksityisesti ja yhdessä pidetty huolta Jumalan sanan runsaasta käytöstä. Kaikki tämä on evankeliumin vaikutusta. Efesolaiset olivat kuitenkin lankeamassa tällaisesta. Kenties he ajattelivat: "Kyllä me tunnemme evankeliumin.", mutta se ei liikuttanut enää heidän sydäntään. He saattoivat tuntea sen ulkokohtaisesti, kysyttäessä jopa kuvata sitä, mutta he eivät eläneet siitä.

Tällaisen tapahtuman kanssa käy usein yksiin se, että ihminen ei elä aralla mielellä Jumalan sanan edessä. Hän ei sydämessään tunnusta syntiänsä Jumalalle. Hän luisuu Jumalan armon ja rakkauden etsimisestä maailman rakkauden etsimiseen. Se, mitä toiset sanovat, tulee tärkeämmäksi kuin se, mitä Jumala sanoo. Jos tällainen ihminen kuulee oikeaa Jumalan sanan opetusta, hän ei ota sitä sydämelleen. Jos tällainen henki valtaa seurakunnan, on tuloksena uskon sammuminen. Jumalalla on myös valta kokonaan siirtää sanansa pois sellaisesta seurakunnasta. Tämä juuri uhkasi Efeson seurakuntaa, kun Jumala sanoi: "*Jos et (tee parannusta), niin minä tulen sinun tykösi ja työnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan.*"

Meidän on tärkeää havaita se, että uskonelämästä on pidettävä huolta. On varjeltava sydäntä siltä, että tulisimme Efeson seurakuntalaisten kaltaisiksi. Mikä tähän on lääkkeenä? Ydin on se, että me itse kukin käsitämme Jumalan sanan ja evankeliumin kuuluvan meille omakohtaisesti. Juuri minä olen vaivainen syntinen, joka tarvitsen Jumalan armoa. Mikään muu kuin lahjaksi saatava anteeksiantamus Kristuksen tähden ja uskon kautta ei kelpaa. Tämän armon tarvitsen joka päivä. Tänäpäin ei auta se, että olen aiemmin uskonut. Tänäpäin on turvattava siihen, että minulla on anteeksiantamus juuri omista synneistäni Kristuksen tähden tässä ja nyt. Jumalan sanan pohjalta voimme olla varmat, että niin onkin. Vaikka olemme paljon syntiä tehneet, on Jumala armollinen. Hän pitää jokaisen omansa kädessään. Hän kutsuu takaisin sitä, joka on eksymäisillään harhaan ja pitää taivaan tiellä. Kun tällaisessa katumuksessa ja uskossa elät, silloin elät parannuksessa, Herran omana ja taivaan tiellä.

Omakohtaisessa uskossa eläminen vaikuttaa laajalti. Efesolaisten keskuudessa se vaikutti rakkautta kaikkia pyhiä kohtaan. Se merkitsee käytännössä seurakunnan sisäisen ja ulkoisen toiminnan edistämistä. Kun turvaamme Herraan ja rakastamme häntä, ovat sydämellämme tärkeinä kysymykset: Kuinka voisin auttaa toisia elämään Jumalan sanasta? Kuinka voisin edistää sitä, että seurakunta voisi entistä laajemmin levittää sanaa muuallekin? Tällaiset kysymykset nousevat uskosta. Jumala antaa niihin vastauksia. Sillä tavoin hän on omiensa luona, käyskentelee omiensa keskellä heidän Herranaan ja pitää heistä kiinni niin, että jokainen häneen turvaava tulee perille autuuteen.

Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Amen.

Saarna Siitamajalla 31.12.2000 ja Lahdessa 1.1.2001, pastori Kimmo Närhi

Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, niin katso, tietäjiä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin, ja he sanoivat: "Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä itäisillä mailla ja olemme tulleet häntä kumartamaan." (Matt. 2:1-2)

Profeetta Sakarjan selitys

Uskonpuhdistaja Martti Lutherin selittämä ja hänen itsensä saksaksi julkaisema vuoden 1527 joulukuun lopussa. W2 XIV, 1768-1975. Suomentanut Markku Särelä. Jatkoa viime numeroon.

9. LUKU, jatkoa

Jae 3. Tyyro on rakentanut itselensä linnoituksia ja kasannut kokoon hopeata kuin tomua ja kultaa kuin katujen loka.

8. Tästä näet millaista tyyrolaisten viisaus oli. He olivat nimittäin viisaita linnoittamaan kaupungin vihollisia vastaan ja keräämään paljon kultaa ja tavaraa tulevia tarpeita varten. He siis huolehtivat asioista mitä parhaiten ajallisen hallinnan piirissä. Sillä se tarkoittaa myös viisasta hallitsemista, kun maassa ja kaupungeissa pannaan varastoon ja niistä huolehditaan hyvin. Mutta Jumalaa vastaan ei auta rakentaminen eivätkä varastot. Siksi seuraa:

Jae 4. Katso, Herra saattaa sen perikatoon ja lyö alas sen mahdin, joka on meren varassa, ja se itse poltetaan tulella.

9. Tämä on se kuorma, josta hän puhui edellä [j. 1], että se on käyvä yli tämän maan ja sen kaupunkien. Sillä koska niin käy Tyyron, joka oli mahtavin ja lujin niistä kaikista, paljoa enemmän niin käy myös muille. Tämän perikadon ja hävityksen sai todellakin aikaan Aleksanteri Suuri. Sillä hän pani toimeen sellaisen kuorman, varsinkin Tyyrossa, jonka edustalla hän oli pitkään ja kävi sotaa. Ja sen jälkeen nämä maat ovat kaiken aikaa käyneet suurta sotaa ja juuri koskaan niillä ei ole ollut rauhaa niiden kuninkaiden taholta, jotka Aleksanterin jälkeen hallit-

sivat Egyptissä ja Syyriassa, kunnes roomalaiset ottivat maan haltuunsa. Nyt siellä, missä on paljon ja pitkällisiä sotia, siellä maan ja kaupunkien täytyy tuhoutua; muu ei ole mahdollista. Niin on siis tältä aralta ja repaleiselta maalta otettu pois kihelmöinti, kun kaikki sellaiset mahtavat kaupungit ovat tulleet heidän valtakuntansa ympärille ja he ovat lopuksi pakotetut roomalaisten alle ja siten nöyryytetyt, että he voisivat tulevaisuudessa kärsiä Kristusta ja ottaa hänet vastaan.

Jae 5. Sen näkee Askelon ja peljästy, ja Gassa masentuu ja Ekron tulee surulliseksi, kun sellaista näkee [sillä niiden turva joutuu häpeään].

10. Tässä hän tuo mukaan myös filistealaisten maan, joka kaiken aikaa on ollut juutalaisia vastaan ja jolla tähän asti on ollut omat herrat, mutta nyt Aleksanterista seuraajineen tulee sen herra ja hän voittaa sellaiset mahtavat kaupungit kuten Siidonin ja Tyyron, joita kukaan ei voinut sitä ennen voittaa. Heidänkin täytyy pelästyä sen nähdessään. He huomaavat, että heidän valtansa on päättyvä, kuten sitten kävi. Niinpä seuraa:

Ja Gassasta hukkuu kuningas, eikä Askelonissa enää asuta.

11. Kuten sanottu, tähän asti filistealaisten maalla oli omat kuninkaat ja herrat, ja se oli hyvin asuttu ja mahtava maa. Mutta tämän jälkeen se hävitet-

tiin ja tuhottiin sodilla, kun Aleksanteerin seuraajat valloittivat sen eivätkä filistealaiset saaneet sen jälkeen omia kuninkaita eikä herroja, ja vielä tänäkin päivänä samat kaupungit ovat lähes autioita, kuten myös Apt. 8:26 sanoo Gassaa autioksi. Mutta kun hän sanoo hepreaksi: "Asdodissa tulevat asumaan huoripenikat", on se samaa kuin: Adsod tulee siinä määrin vieraan vallan alle, etteivät sen omat asukkaat enää hallitse eivätkä asu siellä, vaan vain vieraat. Mutta nytpä vieraat eivät ole enää tuon kaupungin oikeita lapsia, vaan huoripenikoita, jotka eivät ole talossa syntyneitä eivätkä kuulu siihen. Siis filistealaisten loistolle, ylpeydelle, vallalle ja mähdille (hän sanoo) tulee loppu. Ja näin tapahtui Kristuksen tulon ja tuon temppelin rakentamisen välisenä aikana, kuten kaikki, jotka ovat lukeneet historiaa, sen tietävät. Ja Sakarja on tämän kaiken ennustanut ja osunut oikeaan.

Jae 7. *Mutta minä poistan veret hänen suustansa ja heidän iljetyksensä hänen hampaattensa välistä niin, että hänestäkin jää jäännös meidän Jumalallemme.*

12. Vaikka filistealaiset olivat olleet kaikkia muita itsepintaisempia vihollisia, kuitenkin (hän sanoo) kun heidät noin tuhotaan ja nöyryytetään, etteivät he enää ole mitään, heistä tulee minulle hyviä. Minä otan heidät silloin vastaan ja heidät säilytetään minulle, kun minä tulen, niin että heistä tulee hyviä kristittyjä ja kansani parhaita ystäviä. Mutta sen, kun hän sanoo ottavansa veren pois heidän suustaan ja iljetyksen heidän hampaistaan, ymmärrän tarkoittavan sitä, että hän tekee

heistä kansansa ystäviä. Tähän saakka se oli ollut näet raivoisa kansa juutalaisia vastaan haluten tuhota sen verenhimoisesti. Sen tähden heidän suutaan sanotaan verenhimoiseksi ja heidän hampaitaan iljetystä täynnä olevaksi, koska he söivät juutalaisia sodalla ja vihalla, toisin sanoen, he vuodattivat lakkaamatta verta ja tappoivat, ja olivat siihen himokkaita ja petomaisia kuten karhut ja leijonat. Tämä kaikki tulee nyt lakkaamaan. He eivät tule enää heitä syömään ja vuodattamaan heidän vertaan. Minä nöyryytän heidät niin, että heistä tulee iloisia tullessaan kansani ystäviksi ja heillä tulee tästä lähin olemaan heidän verestään ja lihastaan puhdas suu ja puhtaat hampaat.

Ja he ovat oleva niin kuin ruhtinas Juudassa, ja Ekron on oleva niin kuin jebusilaiset.

13. Toisin sanoen, minä valitsen heille myös piispoja ja saarnaajia, samoin kuin Juudaan. Ruhtinaasta tässä taas käytetään sanaa *aluuf*. Se on ruhtinas, joka esiintyy opettaen kansaa, kuten opettajien, saarnaajien ja piispojen tulee tehdä. Ja Ekron on oleva kuten jebusilaiset, toisin sanoen, ekronilaiset tulevat olemaan kuten jersusalemilaiset, joita hän tässä kutsuu vanhan pakanallisen nimen mukaan jebusilaisiksi. Sillä muinoin Jersalemlaisia sanottiin Jebusiksi, kuten luemme Joosuan kirjasta [Joos. 15:8]. Ja hän käyttää vanhaa nimeä ehkä hämärtääkseen ennustusta tai näyttääkseen, että Kristuksen aikana Jersalemlaisia sanotaan oikeutetusti Jebusiksi sen epäuskon tähden, ja toisinkin päin: Ekronia sanotaan oikeutetuksi opettajaksi ja kristityksi eli syystä Jersalemiksi sen uskon tähden. Tämä kaikki on kerrottu, että filistealaisia

valmistetaan ennen Kristuksen tuloa siihen, että silloin, kun hän tulee, he ottavat hänet vastaan.

Jae 8. Minä miehitän huoneeni sotaväellä, joka tulee sisään ja lähtee ulos, eikä käskijä enää käy heidän kimppuunsa, sillä nyt olen minä sen omin silmin nähnyt.

14. Tätä tekstiä ei voi ymmärtää Jerusalemin temppeliä koskevaksi. Sillä se sanotaan (kuten tässä tekstistä ilmenee) ajasta, jolloin filistealaisten on määrä olla kristittyjä, jolloin temppeli on hävitettynä tai lähellä hävitystään. Sen vuoksi se on jokin muu huone, nimittäin kristikunta, jossa myös filistealaisten on määrä olla, kuten apostolien aikana tapahtui. Silloin Kristus miehitti huoneensa sotaväellä eli apostoleilla ja pyhillä opettajilla, jotka varjelivat tätä taloa ulos- ja sisäänkäymisellään, kuten oikeat, hyvin varustetut sotilaat, Jumalan aseilla ja Hengen miekalla, perkelettä, harhaa, syntiä ja kuolemaa vastaan [Ef. 6:17].

15. Se, että käskijä ei enää kävisi heidän kimppuunsa eikä vallitsisi heitä, on samaa kuin, ettei kukaan panisi heidän kannettavakseen lakia ja ihmistehtöjä. Käskijät eivät näet ole muita kuin opettajia, jotka pyrkivät tekemään ihmiset hurskaiksi teoilla ilman uskoa. Tällaisia opettajia Kristus ei laske kristittyjensä niskaan, vaan lähettää sotaväkeä, joka vastustaa käskijöitä ja taistelee urhoollisesti heitä vastaan, kuten näemme pyhästä Paavalista ja pyhästä Pietarista. Ja tämä kaikki sen vuoksi, että "minä olen sen omin silmin nähnyt". Toisin sanoen, minä itse huolehdin siitä ja olen piispa enkä usko sitä enää Moosekselle enkä profetoille ku-

ten tuolloin, kun katselin sitä vieraila silmillä. Mutta nyt minä itse pidän sitä silmällä ja hallitsen itse talossani, etteivät käskijät pidä siinä valtaa.

Jae 9. Iloitse suuresti, tytär Siion, riemuitse, tytär Jerusalem, sillä sinun kuninkaasi tulee sinulle! Vanhurskas ja auttaja hän on, on nöyrä ja ratsastaa aasilla, aasintamman varsalla.

16. Tämän riemullisen, kauniin raamatunlauseen olen parhaani mukaan selittänyt kirkkopostillassa ensimmäisenä adventtisunnuntaina. Sitä ei ole nyt tässä tarpeen toistaa lyhyiden vuoksi. Mutta on ihmeellistä, ettei kun hän oli luvannut miehittää huoneensa sotaväellä, yksikään käskijä vallitsisi siinä, ja kaikki sanat kuulosivat niin sotaisilta, kuin hän varustaisi komean, suuren maallisen sotajoukon mahtavan keisarin tapaan. Hepreassa näet on sana *zaabaa*, 'militia', 'sotaväki' ja *chaaniitii* on 'vallabo', 'castra metabor', eli: Olen ympäröivä huoneeni sotavoimalla jne. Sen vuoksi hänen nimenään on Herra Sebaot, se on, sotajoukkojen Herra. Ja heti tämän mahtavan sotapuheen päälle hän tuo esille tämän sotajoukon kuninkaan mitä yksinkertaisesti ilman loistoa ja sotaa, vieläpä köyhänä ja aasilla ratsastavana. Onko tämä sotaisa kuningas? Onko tämä talonsa ympäröimistä sotavoimin? Mutta tämä kaikki on tapahtunut, jotta edellä olevat sanat sotaväestä käsitettäisiin hengellisesti ja etteivät juutalaiset odottaisi Kristuksen valtakuntaa ruumiillisena tai maallisena ulkonaisena loistona maailmassa, vaan ulkonaisesti köyhyydessä ja nöyryydessä ilmestyvänä, mutta sisäisesti ja hengellisesti suuressa kunniasa, kuten hän tässä sanoo tulevansa

vanhurskaana ja vapahtajana, ja silti köyhänä ja aasilla ratsastaen.

**Jae 10. *Ja minä hävitän vau-
nut Efraimista ja hevoset Jerusale-
mista. Sodan jousi hävitetään.***

17. Tässä hän selittää edelleen, ettei Kristuksen valtakuntaa varusteta ulkonaisesti aseilla, koska hän sanoo, ettei halua vaunuja eikä hevosia eikä jousia valtakuntaansa. Niin myös Jesaja sanoo 2:4:ssä: "He eivät enää sodi" jne. Ja hän mainitsee tässä myös vanhan Efraimin valtakunnan eli Israelin, joka oli Efraimin suvussa. Kristuksen alla molempien valtakuntien on määrä yhdistyä, kuten Hoosea sanoo 1:11:ssa.

Ja hän opettaa rauhaa kansoille.

18. Sen tähden hän ei myöskään tarvitse vaunuja, hevosia, jousia eikä sotimista. Hän on näet oleva rauhanruhtinas, kuten myös Jes. 9:6 sanoo; eikä hän saata voimaan tällaista rauhaa vain juutalaisten keskuuteen, jotka vähemmässä määrin tulevat sen ottamaan vastaan, vaan myös pakanoiden keskuuteen. Siksi hänen hallintansa on sannassa eli puheessa, koska hän sanoo tässä puhuvansa eli opettavansa rauhaa pakanoiden keskuudessa.

Ja hänen hallituksensa ulottuu merestä mereen, vedestä hamaan maan ääriin.

19. Tämä kohta on otettu Psalmista 72:8, jotta ymmärrettäisiin, ettei tätä voi ymmärtää sanotun Salomosta, kuten juutalaiset luulevat, vaan se täytyy käsittää itse Kristuksesta sanotuksi. Sillä tässä kohdassa koko maanpiiri alistetaan Kristukselle: yhdestä merestä, siis Kuolleesta merestä Juudeassa kaikkiin muihin meriin asti ja Jordanvirrasta maailman ääriin. Hänen valta-

kuntansa näet alkoi Juudeassa ja levisi sieltä ympäriinsä koko maailmaan.

**Jae 11. *Ja myös sinun vankisi
minä sinun liittosi veren tähden pääs-
tän pois vedettömästä kuopasta.***

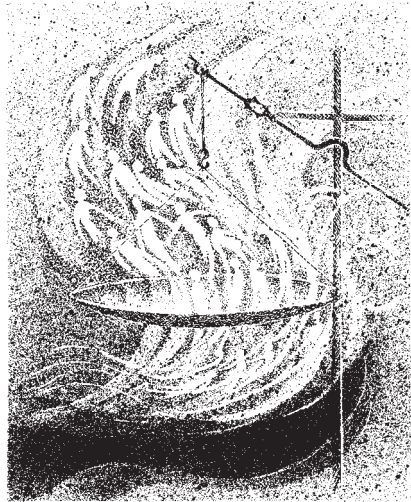
20. Hän on tähän mennessä sanonut, ettei tämän kuninkaan valtakunta ole oleva ulkonaisessa, maallisessa loistossa, vaan köyhydessä, ja kuitenkin hän on hankkiva vanhurskauden ja pelastuksen kansalleen ja tuova samalla pakanoille rauhan, ei yksinomaan sovittaakseen pakanat juutalaisten kanssa ja tehdäkseen molemmista yhden kansan niin pitkälle kuin maailmaa on, jotka tähän asti olivat aina olleet verivihollisia, kuten pyhä Paavali Ef. 3:8-9 myös sanoo, vaan myös tuodakseen rauhan Jumalan ja meidän välille, Room. 5:1. Ehkä joku kysyy: Millä hän sen kaiken toteuttaa, mitä kukaan ei ole millään maallisella mahdollilla kyennyt saamaan aikaan? Niin hän nyt tässä vastaa ja sanoo: liiton verellä jne., ja asettaa tämän veren Vanhan liiton eli testamentin veren vastakohtaksi ja kumoo sen myös samalla. Kuin hän sanoisi: Mooses johdatti kansansa Egyptistä testamenttinsa veren kautta, mutta sinä, uusi kuningas, asetat Uuden liiton ja poistat Vanhan liittosi verellä viedäksesi ulos – et Israelin kansaa Egyptistä – vaan johdattaaksesi pois vangittusi erästä toisesta Egyptistä, nimittäin "vedettömästä kuopasta". Toisin sanoen, se voima, jolla sinä saat aikaan tämän vanhurskauden, pelastuksen ja rauhan, ilman miekkaa ja haarniskaa, on näet sinun kärsimyksesi, veresi ja kuolemasi.

21. Teksti ilmaisee siis ensiksikin sen, että tämä kuningas on kuoleva ja vuodattava verensä hankkiakseen kan-

salleen vanhurskauden, pelastuksen ja rauhan eli syntien anteeksiantamisen ja iankaikkisen elämän. Toiseksi, että hän on jälleen nouseva kuolleista ja elävä iankaikkisesti, koska tämän perästä seuraa, mitenkä hän on levittävä tätä testamenttiaan ja hallitseva omiaan evankeliumilla, kuten tulemme kuulemaan. Sitä ei voi kuollut tehdä. Niin meillä on nyt tässä, että Kristuksen piti kuolla ja nousta ylös ja mennä kirkkauteensa, kuten Luukas 24:26 kirjoittaa.

22. Ammoin jotkut taas ymmärsivät tämän kohdan siten, että tämä hauta olisi helvetin esilinnake, jossa vanhat isät olisivat olleet, ja että Kristus olisi tullut heidän luokseen, kun hän meni alas helvettiin, ja olisi tuonut heidät sieltä pois. Sen jätän heidän yksinkertaisen hartautensa ja mieltymyksensä asiaksi. Sitä ei voi Raamatusta eikä tästä kohdasta osoittaa oikeaksi, koska Sakarja ei ota tässä eteensä niin pientä kohtaa isistä, vaan koko Kristuksen valtakunnan niin laajalti kuin maailmaa on, ja kaikkien pyhien koko lunastuksen ja koko Uuden testamentin veren kaikella voimallaan ja hyödyllään. Ja hän puhuu siitä kaikesta hyvin ihanasti, sillä tekstin sanat liittyvät toinen toisensa ja kaikki koskee koko pyhien lunastusta.

23. Siksi hän on sanonut vedetömäksi kuopaksi syntien vankilaa laissa, jossa me kaikki olimme vangittuja perkeleen alaisuuteen, jota on kuvattu Egyptin vankeudella. Siinä ei näet ole elämän vettä, jossa sielu virkistyisi ja saisi lohdutusta, vaan ikuinen jano ainaisessa kuumuudessa. Tämän vankilan mainitsee myös Ps. 68:19 sanoessaan: “Sinä astuit ylös

korkeuteen ja vangitsit vankeuden” jne. Ja hepreassa hän asettaa sen hienosti Vanhaa liittoa vastaan, kun hän sanoo: “Sinä olet myös verellä” jne., toisin sanoen, Mooseskin tosin vei pois liiton verellä kansansa, mutta sinullakin, sinulla on myös veri, joka on sinun liittosi veri eikä Mooseksen etkä sinäkään halunnut viedä kansaasi pois ilman verta jne. Samoin hän sanoo: “sinun vankisi”, ei Mooseksen vangit, sillä Mooseksen kansa oli vankeina ruumiillisesti. Mutta “sinun vankisi” eli ne, jotka sinä viet pois verelläsi, ovat toisenlaisia vangittuja, kuten sinun veresi on eri veri, eri liitto, ja sinä myös olet eri mies kuin Mooses. Tämän kaiken näytän tekstistä todeksi, että jokainen voisi itse nähdä, kuinka Sakarja ei tässä ennusta kuolleita koskien, vaan ymmärtääkseni koko lunastusta koskien, minkä Kristus on hankkinut verellään. Mutta jos jotakuta miellyttää jokin muu selitys, tehköön vain niin.

jatkuu

REISSUMIEHEN PÄIVÄKIRJA

jatkoa

**TE LÖYDÄTTE LAPSEN
KAPALOITUNA
JA SEIMESSÄ MAKAA-
MASSA**

Nanchangin suosituimman ostoskadun varrella Pizza Hutin, McDonald'sin ja Wal Mart -kauppakeskuksen ympäröimänä seisoo huikaisevan suuri joulukuusi. Sen oksat taipuvat valojen, nauhojen, pallojen, pikku lahjapakettien ja lelujen painosta. Ostoksilla kävijät ovat kirjoittaneet toiveitaan menestyksestä, varallisuuden kasvusta, terveydestä ja hyvistä ihmissuhteista keltaisiin lappuihin, joita ripustellaan kuusen oksille. Viereisen liikerakennuksen oven yläpuolella hetkuu ja keikkuu punanuttuinen, englanniksi laulava joulupukkinukke. Sen pitämä metakka sointuu hyvin kiinalaisten rakastamiin vilkkaan kaupungin arkisiin ääniin.

Kiinan suurimpiin kaupunkeihin vauhdilla levinneet kaupallisen nykyjoulun länsimaiset ikonit ovat kaukana perinteisistä hatarista tiilimökeistä ja riisipelloista. Silti niissä on mukana jotakin yllättävän kiinalaista. Reissutyömiesten jouluillallisellakin tarjotaan paikallista versiota joulukinkusta, jonka koristeena on suomalaisten sinapin ja nelikoitten sijaan kukkia.

Vaikka ulkomailla jää kaipaamaan joulurauhan julistusta, saa perisuomalaistenkin lahjapakettien, siivouskii-reiden ja tonttuleikkien keskeltä usein etsimällä etsiä oikeaa joulurauhaa. Ei sitä löydy vehreästä kuusen tuoksusta,

jouluruokien tutuista mauista, rakkaiden perheenjäsenten tarinoinnista eikä tunnelmallisesta lumisateesta hämärässä illassa, niin ihania kiitoksen aiheita kuin ne ovatkin. Joulun todellinen merkitys kaikuu yhä enkeleiden ilosanomassa: “Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa.”

*“Mä kanssa paimenten käyn
seimen äärehen,
käyn lasta katsomaan mä,
olkivuoteessaan.
Mun tähteni syntyi hän tänne.*

*Mä kanssa enkelten myös lau-
lan kiitoksen,
kun Herra armossaan tuo
rauhan maailmaan.
Myös mulle hän rauhansa an-
toi.*

*Sun, Jeesus, kanssasi mä vie-
tän jouluni.
Käy, seimen lapsonen, käy
jouluvieraksen,
Niin jouluni ei lopu koskaan.”*

(Siionin kannel 22:1,2,5)

Rauhallista joulua!

Outi Lappalainen

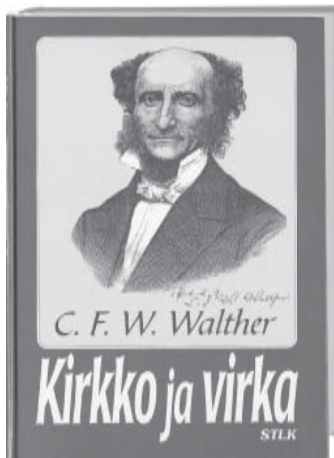
Waltherin pääteos **Kirkko ja virka**

Teol. tri C.F.W. Walther tunnetaan Suomessakin erityisesti hänen Laki ja evankeliumi kirjastaan.

Oppi kirkosta ja virasta on aina tärkeä ja ajankohtainen, niin nytkin. Mitä pyhä Raamattu opettaa näistä asioista? Entä luterilaiset uskontunnustukset, uskonpuhdistaja Martti Luther ja muut luterilaiset 1500 - 1700 -luvuilla? Entä vanhan kirkon todistus?

Walther käsittelee perusteellisesti tässä kirjassa kysymyksiä, mikä on kirkko ja mikä virka ja mikä on niiden välinen suhde. Hän tuo taitavasti esille yleisen hengellisen pappeuden oikeudet ja säilyttää samalla viran Jumalan säätämänä järjestyksenä. Kirjasta löytyy mielenkiintoista ja rakentavaa opetusta monen moneen asiaan. Se ohjaa tarkistamaan käsityksiä myös ekumeenisista kysymyksistä. Esim. voiko luterilainen yhtyä reformoituihin ehtoollisoppiin tai harjoittaa kirkollista yhteyttä paavikirkon kanssa?

Antakoon Herra siunauksensa tälle todistukselle.
Kirjan hinta on vain 18,50- euroa

Tärkeä ja ajankohtainen

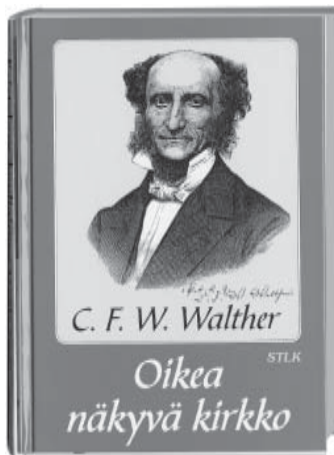
C.F. W. Waltherin

Oikea näkyvä kirkko

Kirjassa Oikea näkyvä kirkko Walther tuo esille, että evankelisluterilainen kirkko on oikea näkyvä Jumalan kirkko maan päällä. Evankelisluterilaisella kirkolla hän tarkoittaa sellaista kirkkoa, joka opettaa ja toimii käytännössä luterilaisen opin mukaan. Oikean näkyvän kirkon Walther määrittelee näin: "Oikea näkyvä kirkko sanan rajoittamattomassa merkityksessä vääräuskoisten kirkkojen eli lahkojen vastakohtana on vain sellainen kirkko, jossa Jumalan sana saarnataan puhtaasti ja pyhät sakramentit jaetaan evankeliumin mukaisesti". Waltherin kirjojen ilmestyminen osuu sopivaan aikaan tukemaan ja vahvistamaan uskossaan niitä, jotka eivät halua mennä ajan eksytysten mukana.

Kirjan sisältää myös Waltherin Avauspuheen, jonka hän piti vuonna 1866 kirkkokunnan kokouksessa ja joka on samalla johdantoa tähän kirjaan. Kirjassa on myös henkilö- ja asiahakemisto. Kirja käsittää yli 200 sivua. Suomentajat Hannu Lehtonen, Risto Relander ja Markku Särelä (myös toimittaja).

Kirjan hinta on vain 17,- euroa

C.F. W. Waltherin **Paikallis- seurakunta**

Tri C.F. W. Waltherin kirkko-opillisten teosten kolmas kirja, *Paikallis-seurakunta* selvittelee Raamatun, luterilaisen tunnustuksen sekä tri Lutherin ja muiden johtavien luterilaisten opettajien valossa, millainen valtiosta erillään oleva ev.lut. paikallisseurakunta on olemukseltaan, oikeuksiltaan ja velvollisuuksiltaan ja kuinka sen toiminta on järjestettävä, että kaikki tapahtuu säädyllisesti ja järjestyksessä.

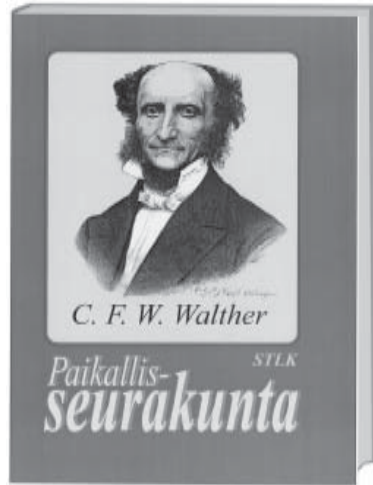
Kirjan hinta on 17 euroa

Taustaa 2, Kehitysoopin kulisseista,

Esipuhe: professori *Matti Leisola*.

Kirjassa käsitellään aiheita, jotka ovat viime vuosina tulleet esille eri maissa tieteen opetuksen ja uuden historian tulkinnan alueella. Artikkelit ovat muutaman aukeaman mittaisia ja helposti ymmärrettäviä. Sisältö voi antaa virikkeitä sekä koulun että kodin piirissä käytävään keskusteluun elämän synnystä ja ihmiskunnan historiasta.

Lankasidos/kartonkikansi, 240 sivua, A5,
(ISBN 96599-4-3) **Ovh 10,- euroa**

Aikaisemmin julkaistu:

Taustaa 1, Tekijänoikeudesta maailmaan

(ISBN 951-96599-2-7) 2. painos

Kirjassa on kaksi osaa:

Kehitysooppia, sen opetusta ja siihen liittyviä kiistanalaisia kysymyksiä käsittelee *Kimmo Pälikkö*.

Kirjan toisen osan on kirjoittanut tri *Markku Särelä* aiheesta miten Raamatun ilmoitus ottaa kantaa maailman ja elollisen luonnon syntyyn ja ylläpitoon.

Kovakantinen, 240 sivua, A5, **Ovh 8,- euroa**

**Molemmat kirjat voi lukea myös verkkosivuilta:
www.taustaa.fi**

STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2005	Hinnat euroina
Aamoksen kirja, käännös ja selitys (Särelä)	2,50
Erilaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (Uppala)	1,00
Iso katekismus, venäjänkielinen	10,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (Särelä).....	0,50
Jeesus elää, runokirja (Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (Särelä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C.F.W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (Särelä)	1,50
Koetelkaa kaikki (toim. Särelä)	1,50
Kolossan seurakunta (Särelä)	2,50
Kristinoppi: (englanninkielinen, latviankielinen, liettuankielinen, suomenkielinen, venäjänkielinen ja vironkielinen) á.....	10,00
Kristuksen kuuliaisuus (Särelä)	8,50
Kristus meidän edestämme (Särelä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (Särelä)	3,50
Lapsikaste on raamatullinen (Särelä).....	5,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), venäjänkielinen	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C.F.W. Walther)	17,00
Paikallisseurakunta (C.F.W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (Aho)	0,50
Raamattu opettaa	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto	2,50
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. Särelä)	0,50
Rukous joka päivälle	0,50
Saamavirka on Kristuksen käsky (Särelä).....	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (Särelä)	6,00
venäjänkielinen (Särelä).....	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (Luther)	6,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928 1968	1,00
Säännöt 2004.....	3,00
Taustaa — Tekijänoikeudesta maailmaan (Pälikkö & Särelä).....	8,00
Taustaa 2, Kehitysoopin kulsseista (Pälikkö).....	10,-
Tunnustukselliset seurakunnat syntyvät (Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut STLK:n 50 vuotisjuhlajulkaisu	3,50
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (Aho)	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (Särelä)	1,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1 - 7 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8 -17 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18 -24 (Luther).....	49,00
Kaukainen voittolaulu, Ilmestyskirjan selitys (Becker) nid.	4,00
“ “ sid.	8,50
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (Preus).....	3,50
Oppi Jumalan sanasta (Gerhard).....	42,00
Raamatun inspiiraatio (Preus).....	14,50
Uskon pyhä salaisuus (Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (Preus)	5,00
LUTERILAINEN lehti, vuosikerta	22,00
“ “ “ irttonumero	2,50
Lähetystyön tarkoitettujen suurempien tilauksien hinnasta voidaan neuvotella erikseen.	

Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut

Hyvä lukija!

Luterilainen oppi, usko ja tunnustus ovat juuri nyt kautta maailman keskustelun aiheina oman maamme tilanne mukaan lukien. Mieli-piteet jakautuvat; toiset haluavat uutta, toiset haluavat pysyä uskollisina uskonpuhdistukselle.

Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko (STLK) pitääytyy pyhään Raamattuun Pyhän Hengen vaikutuksesta syntyneenä erehtymättömänä ja luotettavana Jumalan sanana sekä Luterilaisten tunnustuskirjojen oppiin Raamatussa ilmoitetun opin oikeana selityksenä. STLK julkaisee luterilaista kirjallisuutta ja tarjoaa sitä rohkaiseksi uskossa Herraan Kristukseen ja vahvistukseksi luterilaisessa opissa.

Luterilainen-lehti on ilmestynyt yhtäjaksoisesti vuodesta 1925. Vuosikerta on sisältänyt 12 numeroa (3 kaksoisnumeroa). Lehdessä käsitellään ajankohtaisia asioita tunnustuksellisen luterilaisen näkökulmasta.

Tule mukaan seuraamaan tapahtumia Luterilaisen välityksellä. Käytä sähköpostia tai lähetä tilauksesi alla olevaan osoitteeseen:

Luterilainen, c/o Eeva Voima, Sopukantie 3, 45720 Kuusankoski,
Sähköposti: eeva.voima@pp.inet.fi.

Luterilainen on luettavissa myös verkkosivuiltamme:

www.luterilainen.com

Martin Luther

VÄHÄ KATEKISMUS

ja sen laaja selitys,

Kristinoppi

295 sivua

Lutherin Vähä katekismus ja siihen liittyvä Kristinoppi on tärkeä perusteos tunnustuksellisesta luterilaisesta opista kiinnostuneille. Se antaa kattavan esityksen siitä, mitä uskomme Raamatun mukaan. Se paitsi vastaa moniin ihmisillä mahdollisesti olleisiin kysymyksiin, myös sellaisiin kysymyksiin, joita ihmiset eivät osaa tehdä ja jotka kuitenkin ovat heille tärkeitä.

Ovh. 10 e

Lunta valkeampaa

Nostan reppuni tuolille viereeni. Huokaisen. Luentomuistiinpanot kaipaavat kertausta, tenttikirja odottaa lukijaa, ja nälkäkin kurnii kiireisen opiskelijan mahassa. Aika tuntuu kiirehtivän kuin metro asemalta seuraavalle, nopeasti kiihdyttäen ja vielä nopeammin hidastaen, puuhasta toiseen. Vilkaisen keittiön ikkunasta takapihalle. Lumihituleet leijuvat rauhassa ja maisema sinertyy hämärässä illassa. Mietin kaikkea sitä, mitä pitäisi ehtiä tehdä, ja yhtäkkiä huomaan: en ole pitkään aikaan ehtinyt hidastaa, hiljentyä. Kaiken elämänhulinan keskellä painan pääni Taivaan Isän kiireet-

tömään syliin. Lepään illan tummuvan hetken siinä rakkaudessa, joka on jo kaiken tehnyt puolestani. Tehokkuudella ja suorittamisella olen yrittänyt ansaita lisäarvoa muiden silmissä, ylpeillä sillä, mitä kaikkea olenkaan saanut aikaan. Hiljaisena käännyin katsomaan Häntä, jolta olen saanut kaiken. Elämän, ystävät, mahdollisuuden opiskella ja käyttää Hänen antamaansa aikaa. Ojennan itsekkään, suorituspainneissa väsähtäneen sydämeni Hänen käteensä. "Puhdista minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin."

"Tule, sillä kaikki on jo valmiina."

Nimim. Pisara

Avioliittoon vihitty:

Irene Anielka Lehtonen Tampereen Tunnustuksellisesta Luterilaisesta Seurakunnasta ja Jouni Markus Kela (10.9.2005 Hämeenlinnassa)

Jarno-Tapani Rikhard Pälikkö Helsingin Tunnustuksellisesta Luterilaisesta Seurakunnasta ja Marja Anneli Sipilä (17.9.2005 Turussa)

*"Armossa, Herra, suojele,
Myös tätä pariskuntaas,
Vaaroissa auta, varjele,
vie heidät valtakuntaas.*

*Suo, Herra, että ainiaan
He rakastavat toisiaan,
Sinua ylistävät."*
(Vk 1938 252:7)

JOULUKALENTERI VERKKOSIVUILLA

*Avaa lahja joka päivä! Uuden kalenterin lisäksi käytettävissä ovat myös edellisten vuosien suosittu kalemterimme. Käy tutustumassa:
www.luterilainen.com*

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelus* sunnuntaisin klo 11. HPE 13.11. ja 8.1. *Lasten iltapäivä* la 19.11. klo 14. Joulujuhla jumalanpalveluksen yhteydessä su 4.12. klo 11.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: *Jumalanpalvelus* Ke 16.11. (HPE) klo 18, la 3.12. klo 10 ja la 14.1. klo 10.

Tampere, Hämeenpuisto 39 A: *Jumalanpalvelus* su 13.11., 27.11. (HPE), 11.12., 8.1. ja 22.1. (HPE) klo 12. Joulujuhla jumalanpalveluksen yhteydessä 11.12. klo 12.

Siitamaaja: *joulukirkko* su 25.12. klo 12. *Joululeiri lapsille ja nuorille* 28.-31.12. *Jumalanpalveluse* (HPE) 31.12. klo 12.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* su 20.11. ja pe 6.1. (HPE) klo 11.

Pori, Gallen-Kallelankatu 12: *Jumalanpalvelus* la 12.11. (HPE), 3.12. ja 21.1. klo 15.30. *Esirippikoulu* joka kerralla tilaisuuden yhteydessä. *Lasten iltapäivä* 12.11. klo 11.

Kokkola: *Jumalanpalvelus* to 24.11. (HPE) ja 19.1. (HPE) klo 18.

Joensuu / Kontiolahti: *Jumalanpalvelus* ke 23.11. ja 18.1. klo 18.

Koskenpää pe 9.12. (HPE) klo 13. Tiensivussa.

Kyyjärvi la 19.11. klo 13 Martti ja Kyllikki Lehtolalla.

Haapamäki pe 18.11. klo 13.

Karstula la 10.12. klo 13 (HPE) Tatu ja Katri Lahdella

Jyväskylä La 10.12. klo 18 (HPE).

Lahti, Rajakatu 7. *Jumalanpalvelukset* su klo 16. HPE 13.11., 18.12. (huom! tässä muutos aiemmin ilmoitettuun nähden) ja 8.1. *Raamattutunti* to 17.11. klo 15. *Seurakuntailta* ke 7.12. ja 11.1. *Pyhäkoulu* torstaisin klo 18 8.12. asti ja 12.1. alkaen. *Lasten iltapäivä* la 17.12. klo 14. *Joulujuhla* to 15.12. klo 18.

Kuusankoski, Kettumäentie 2: *Jumalanpalvelus* Kettumäentie 2 su 20.11. (HPE), 18.12. ja 15.1. (HPE) klo 11.

Seurakuntien joulujuhlat

Helsinki: jumalanpalveluksen yhteydessä 4.12. klo 11.

Lahti: to 15.12. klo 18.

Tampere: jumalanpalveluksen yhteydessä 11.12. klo 12.

Yhteisiä tapahtumia:

Joululeiri lapsille ja nuorille 28.-31.12. Siitamajalla.

Talvileiri Siitamajalla 9 - 12.3.2006.

Pääsiäisjuhla Lahdessa 16.4. 2006

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Fax: 03- 734 2484, Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com

Pastori Markku Särelä,
Kaukapellonkatu 9, 33710 Tampere, puh/
fax. 03-3176565. Sähköposti:
markku.sarela@kolumbus.fi

Siitamajan puh.: 03-3345371 (käytössä vain Siitamajan toiminta-aikoina)

www.luterilainen.com

Sisällys:

Odota herraa, Martti Luther.....	318
Juhli jouluna Jumalan Pojan syntymistä pelastajaksesi, KN.....	319
Joulun suuri sanoma/Yli 75 vuotta sitten.....	321
Suuri joukko taivaallista sotaväkeä - enkeleistä, KN.....	324
Koko kirkon ja sen kaikkien opettajien tulee pysyä oikeassa opissa, MS.....	328
Evankeliumi on Jumalan voima meille pelastukseksi.....	330
Rukous jouluaamuna, C.F.W.W.....	332
Toinen joulupäivä on marttyyrien muistopäivä, MS.....	334
Mark. 10:13-27.....	336
Vesa lastenosasto, TM.....	337
Kristus Herramme jouluna ja tulevaisuudessa, Radio Moneeni.....	346
Pidä kiinni ensimmäisestä rakkaudesta, KN.....	350
Profeetta Sakarjan selitys, Sak 9:3-,10 Martti Luther.....	356
Reissumiehen päiväkirja, jatkoa, OL.....	361
Lunta valkeampaa, Pisara.....	366
Tapahtumia ja ilmoituksia.....	362-367
Kansi: Paimenet seimen äärellä, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Lahti: 151930-6101857, Helsinki: 127030-18973. **Luterilainen -lehti** : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. 2) Tilit/ kirjamyynti 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilaushinta 2005: Kotimaassa 22 e vuosikerta, ulkomaille 30 e

Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti, puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustajia: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Eeva Voima, Sopukantie 3, 45720 Kuusankoski .

Sähköposti: eeva.voima@pp.inet.fi

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com

